

Šťastný nový rok
С НОВЫМ ГОДОМ
Happy New Year
Glückliches Neujahr
Bonne Année

Wagner

1985

přeje ZO ČSS 7-01 ORCUS
BOHUMÍN CZECHOSLOVAKIA

OBSAZENÍ

WAGNER J.
ŠUTTA V.
DEMJEN M.
SÝKORA P.
ŠROMOVÁ L.

REICHENBACH M.
TĚMA P.
GORECKI J.
SÝKORA J.
VLADYKA R.
TROŠOK N.
KUČERA J.
TICHOPÁD Z.

PITAŘ J.
DEMJENOVÁ J.
MACUROVÁ J.
KELNER R.
MATOUŠEK V.
ROJKOVÁ I.
JURÁŠEK J.
STRAKOŠ M.

voj. SÝKORA J.
ŘEZÁK P.

V NOVÉM ROCE ZNOVA DO ČERMNÉ A PROSTĚJOVA

25-27.1

25.1 Do Čermné - poprvé v novém roce
maše Š1203 míří do terénu.
Papa, Cici, Radim - řádně motekly
nabát včera si jez s platla tlupa
chuloši a řádně jez spravili.
A s námi Gary, Norbert a další
mladí na vývoik.

Počasi nám vůbec nepřišlo. Vichr
smik - až Cici přibrat jeden
patník. Ale maše Mařka to vy-
držela. A tak mladí kmitali
v propasti i na stěně skladky.
Až vypadla stoba i Garyma ten se
pěkně nabil. No až nato, že mladí
neznali uzly proběhlo vše normálně.

26.1 Měnime obsazem' za Děža, Jarku, Papu, Vancu, Janu,
Januse, Kateřmka a Ivanu. a míříme do Prostějova, kde
naši kolegové z Javořička mají výročku. A na mí nemů-
žeme chybět. Po sokdovny příjezdíme brzy a tak čas
trávíme různě. Najdříve se siláci chopili činky - no když
odložili všachny těžší kola - tak ji i zvedli. To nestadilo
a přišel na radu balon. No a když to málem odnasly
okna a výzdoby sdlu a pak málem i přičozí do sdlu
byli občas už ve dvarích trafeni balonem - začala mašěsti
výročka. Nic nového - Playot byl opět zidan předsedou a
začít zábava. Tombola, tanec...

Najdříve tombola. Imy jsme do ní prispěli. Pravda když
vylosovali Vancovy oteplovadky - které jsme mu vytáhli
z batohu a zabalená upašovali mázi ceny Vancu
zbladel. No nakonec jsme muže vykoupili od vy'herkyně.
No i další soutěže byly zajímavé. Zvláště pro zany.
Jako přestovdm' kytky a další. No zábava do rána.

27.1 Budíme se kobodu - či vlastně ka smídání a opět
jako včera je volebm' guláš. A pak do Olšovce za
netopýry - a opět do Bohumína.

Ahoj Paš

NA PŘED POTRÁPIT MLADÉ V ČERHNE...

A PAK DO PROSTĚJOVA

NO A DRUHÁ PĚLKA BY NEBYLA?

TAK TÁHNI DĚŽO!

BAŠKA 84

NA VODĚ - NABĚŽKÁČI - A VÝROČNĚ

Na Bašku - jedeme na výročku.

Lije jako z konve - ale my přibalujeme
běžky - aťkoliv - to udivuje dedochodci.
Na Bašce čeká už Vetašník, Ivana a Norbert. Pak
Vanca. Snimi Dežo, Radim a Papa a osm lidí z Pro-
stějova - našich kolegů. A samozřejmě i oni mají lyže.
A tak musíme někam za sněhem. Bereme směr
Visalaje. Dlouho jsme viděli jen okolo vodou a dešť.
I na Visalajích moc sucho nebylo. Ale nasazujeme
běžky a míříme na Grůň. Vetašník s Norbertem
dnes opěšali - na Bílý kříž do hospody.

Trasa to byla pěkná a až na několik pěkných pádů.
A pak se nám ztratila Ivana - a začala zachranná
akce. Naštěstí se Ivana našla sama. A my můžeme
na chatu.

A začal kulturní večer. Zahájil jej fasty Vanca
a každý přášel zeměpis, historii, techniku, botaniku a
spaleologii - byl malým vykopávkou ze sůle.

Oto zájímavější byla ovšem "tajná" tombola. Výhry
řádně zabalené - jako "kočka v měchu". A tak si Dežo
vytáhl smeták, Fjuba pracovní boty číslo 8, Gogo
sadu stanov SSM a jiné cenné věci do domácnosti.
Norbertova do ruce, k němu přispěl i přizrad
šéfa Alvinu Mirka Pospíšila.

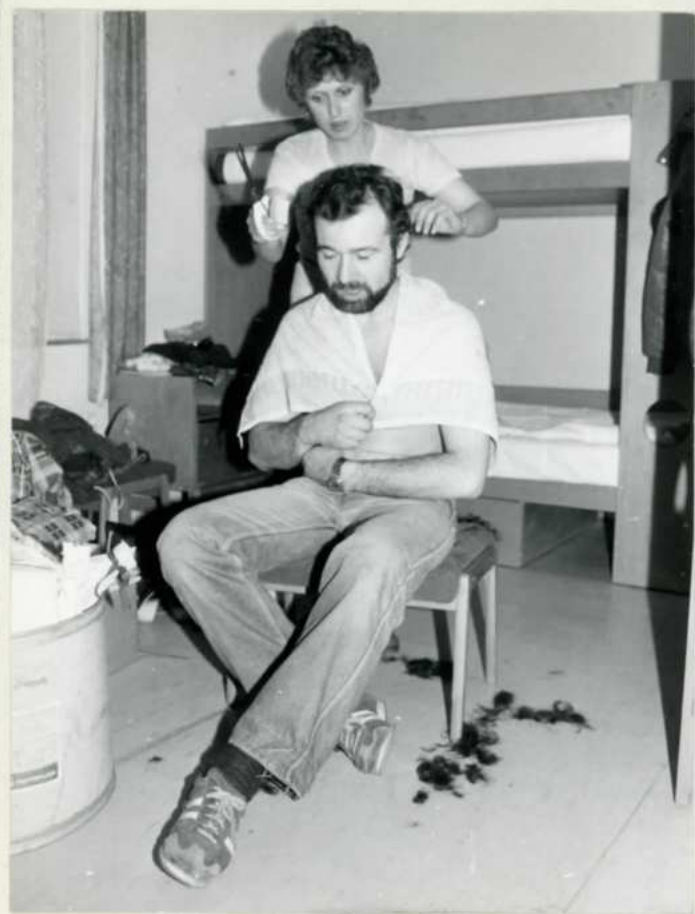
A nedělní ráno - bylo pro mnohé opět náročné.

Zvedl se Vetaš to vše vedl - a nebyl sám.

No mrtlem "podspodskému" došel rum. A přivezl
v sobotu čarstvé zátky.

Alonj Puf

NEJDŘÍVE DO SALONU KRÁSY...

... A TOMBOLA ZAČÍNÁ .. A KDEKDO VYHRÁVÁ...

.. A PAK SI ŠŤA VYMYŠLEL KVÍZ ..

DO POLSKÝCH TATER

NA VÝCVIK

Ač panovaly arktické
mrazy, rozhodli jsme
se „mladé“ protáhnout
žestkými polskými Tater.

A tak v pátek odpoledne porážných
problémech smaší babičkou ŠTROB
odžezdění Dázo, Cici, Radim, Gary, Ivana
a Januši směrem na Tatry.

Ještě na Slovensku ovšem naše stadiá
zastavit hlídka VB - a zvrubné vizuální
kontrola naše vozu se jen pokrivovala,
důstojně uhla ecsty a prarla „Odíďte!“

A my išli. Na rákladnu našich kolegů
přijždíme okolo půlnoci a byli jsme
ježi netrpělivě očekávaní.

Sobota - to byl den akce. V Tatrách zeurily
laviny a tak jsme mohli jen do míže polo-
žených žestyní. Cílám se stať systémem „czarna“ dlouhý
6 kma s demivelací 280m. A tak jsme zahájili sestup.

Dira byla síce uzavřena mrtzi, ale vedle m' vedla do podzemí
dostatečně velká puklina, aby ji prašel i nosorožec. Natož my.
Jak jsme brzy poznali, systém nebyl nijak náročný a ž
na několik traverzů a propístek, které se daly zdolát
i cigámským epúsobem v obou směrech. A tak jsme včer
byli všichni zdraví vanku a mohli se rozkuržet na rákladně.

Neděle - den návratu a ne tušili jsme s jakým bude
hororem. Opět k tomu přispěla naše Mária ŠTROB.

Zpočátku neodmítala jet.

Ala jak se blížila k našim
hranicím, postavila si hlavu
a jako každá ženska měla
furt málo. To jako bančí-
nu. A tak Cici musel za
žezdy držet láhev s benzí-
nem a hadičkou jez
pouštět přímo do karbu-
ratoru.

A doželi jsme.

8-10.2

TO ŽEZSEM VYPIL?

TAK TO AŽI NEPOJEDE....

PANĚ GAZDA, NO - ZAVEZTE NAŠ DO BOHUMÍNA

... ALE V ČERNÉ ...

Krymské hory a jejich jeskyně poutaly pozornost člověka od nepaměti. Celému masívu vévodí hora Čtyr-Dag (což v překladu znamená Hora Stan). Na jejím dolním platu našli archeologové v jeskyních Snuk Koba a Guderdžin pozůstatky po člověku a v jeskyni Bim-Baš (Tisícíhlavá jeskyně) objevili dokonce zbytky lidských koster, o nichž se traduje, že jsou svědectvím barbarského činu divokých nájezdníků, kteří nahnali do jeskyně na tisíc krymských Tatarů a kouřem je zadusili.

Pod mohutnou stěnou Dolno-krymského plata nedaleko hlavního města Krymu — Simferopolu, v závěru údolí, kterým protéká říčka Krasnopeš-černaja, leží pět vchodů do jeskynního systému Kizil-Koba, dlouhého více než 13 kilometrů. Před vchodem do jeskyně i v jejích vstupních partajích byly nalezeny pozůstatky po jejím osídlení člověkem.

Dnes pro člověka jeskyně ztratily význam, ale jejich výzkum je stále aktuální. Proto i krymské jeskyně jsou stále vyhledávány speleology a od roku 1979 se každoročně na jejich výzkumu podílejí také českoslovenští speleologové. Čle-

Po výstupu z další objevené propasti na platu.

nové základní organizace České speleologické společnosti ORCUS z Bohumína. Jejich poslední společná výzkumná vý-

přátel. Vřelá objetí a oba vedoucí usedají nad mapou plata a připravují celý výzkumný program. Kompletuje se všechny materiál výpravy, na simferopolském bazaru jsou doplňovány zásoby potravin, proměňují se délky lan, dobíjejí akumulátory osvětlení do podzemí. Naplňují se barely pitnou vodou, protože na platu není žádný vodní zdroj.

Výstroje a vybavení je pěkná hromada. Více než 100 kg na osobu. A to vynést na místo základního tábora do centra plata po trase více než 30 km by znamenalo ztrátu tří dnů. Proto všechny materiály je naložen na nákladní automobil a ten se pomalu šplhá horskými cestami na platu plné rozsáhlých škrapových polí, závratů, skalek a propastí. Za-

Sestup do jedné z propastí

hluboko v křovinatém porostu na dně závrtu. Sestup začíná 25metrovou propastí, na níž navazuje další 10metrová šachta. Odtud se již otevírá mohutná, místy až 30 metrů vysoká galérie, bohatě vyplněná krápníky. Mohutné stalagmitové sloupy, sněhobílé náteky a kamenné vodopády, bizarní tvary stalagmitů. A mezi tím vodní jezírka s jeskynními per-

večer po návratu do tábora hlásí družstva nové objevy. Jeden z největších se podařil bohumínské skupině, kdy se v severní části plata podařilo rozšířit úzký průlez mezi dvěma balvany a proniknout do osmimetrové propasti. Na jejím dně za úzkou spárou prozrazovaly padající kameny více než 50 metrů hlubokou další šachtu. A tak na řadu přišly seká-

jí hlavy šampiónů a jako velké bílé koule, řady obřích pýchavek. To vše doplňovalo také jídelniček výpravy.

Členové expedice potkávali na platu také malá stáda polodivokých koní. Státní hřebci — náčelníci — pozorují z vyvýše-

Bohatá krápníková vyzdoba v jeskyni Monastýr.

niny své stádo, slabé kusy odhánějí. A tak na platu leží mnoho vybělených koster koní. Vše má svůj konec — vy-

V jeskyních Krymu

stavuje nedaleko koše pastevců, kteří sem na hřeben, kde jsou bohaté pastviny, každé jaro vyhánějí velká stáda skotu.

První akce v podzemí

Základní tábor vyrůstá na okraji velkého závrtu, ležícího asi 2 km severně od nejvyššího bodu plata hory Taj-Koba. Je postavena kuchyň, skladiště potravin, ze dvou stanů vzniká sklad materiálu expedice. Výzkumné práce mohou začít.

První dny pobytu na hřebenu se členové výpravy, kterou nyní tvoří 12 speleologů ze Simferopolu a 5 bohumínských jeskynářů, seznamují s terénním platem a jeskyněmi v této části

lami, sintry připomínajícími lekníny na vodní hladině.

Stejně bohatá, avšak mnohem náročnější na zdolání, je propast Monastýr, ležící nedaleko systému Dubljanského. Na okraji malé pukliny se otevírá mohutný jícen téměř 100metrové zvonovitě se rozšiřující šachty. Do černé hlubiny padají dvě 100metrová lana, ukotvená na tři centimetry hluboko ve skále nabitým expanzním nýtu. Tady na zkušenosti a přesnosti vedoucího expedice opravdu závisí lidské životy. Členové výpravy pomalu sjíždějí na dno hluboké šachty. Nizká, blátivá plazivka ústí konečně do partii, kam speleologové sestupují. Před jejich očima ozářenými světly karbi-

če, kladiva a trpělivá, náročná práce.

Druhý den se konečně daří rozšířit úžinu tak, že dva největší speleologové výpravy, Jana a Josef, po úplném odstrojení, jen v tenkých overalech, pronikají do dalších částí. A tak byl objeven systém „Kozí propasti“, hluboký 71 metrů.

K tomuto objevu přibývaly další. Více než 10 propastí a jeskyně a 20 kompletně prozkoumaných podzemních systémů.

Plato, to nejsou jen jeskyně

Září, čas, kdy pracovala expedice na hřebenu, patří mezi

NOVÁ SVOBODA

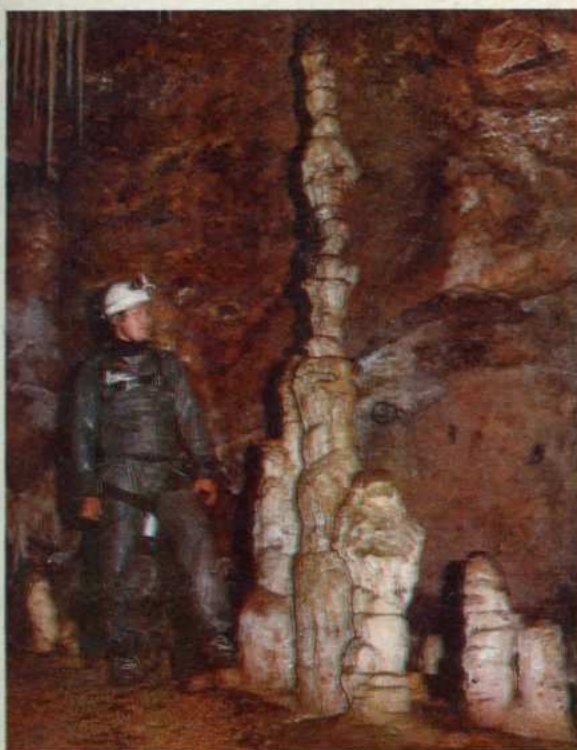
16-3-86

TAC

ni
u do
ti
a, odkud
a čerpala
pitné

Bohaté
ové formy
eskyně
Mnastýr

Fantastické krystalické formy
v jeskyni Emine-Boji-Chasar

první obyvatelé poloostrova nejen svatyněmi, úkrytem či primitivními sklady, ale dokonce i hroby. Svědčí o tom kosterní nálezy v jeskyni Bim-Baš (což česky znamená Tisicihlavá) na platu Čatyr-Dag. Archeologové zde našli množství lidských kostí, které jsou, jak praví legendy, pozůstatkem po tisíci tatarských domorodců, kteří do této jeskyně byli naháněni divokými nájezdníky a pak usmrceni ohni zapálenými před jeskyní.

Dnes jsou krasová plata, jimž se zde říká „jajla“, stále častějším cílem speleologů, kteří zkoumají a dokumentují neznámý podzemní svět. Tato práce má mnoho významů. A pro Krym je příznačné, že jeden z hlavních je vyhledávání zásob pitné vody, které se na poloostrově nedostává a již jsou v podzemí často bohaté zásoby.

Stalo se již tradicí, že velký podíl na významu jeskyni Krymského poloostrova mají také naši speleologové, členové základní organizace České speleologické společnosti ORCUS z Bohumína, kteří společně s krymskými partnery připravili již šest expedic. Společně pracovali při výzkumu nejdelší zavodněné jeskyně Krymu Kizil-Koba dlouhé čtrnáct kilometrů, při výzkumu jednoho z nejkrásnějších jeskynních systémů světa Emine-Boji-Chasar a poslední výprava v září minulého roku směřovala do málo prozkoumaného rájono hor, na krasové plató, ležící severně od hřebene Tyrké.

Pohled na tuto jajlu připomíná měsíční krajinu. Nekonečná skalnatá planina se stovkami kráterů a jicnů propastí. Na nízké, skoro již suché travě se pasou velká stáda skotu a mezi ojedinělými shluky keřů a stromů malé skupinky polodivokých koní.

PODZEMNÍ SVĚT

Jediným zdrojem pitné vody se tady pro nás stal systém nazvaný Kruber. Hluboko pod čtyřicetimetrovou

šachtou začíná soustava chodeb a domů, v níž se také nalézá několik vodních jezírek. Odtud jsme každé tři dny vynášeli na povrch v kanystrech dvě stě litrů pitné vody.

Jedna z prvních exkurzí patřila jeskyni Dubljanského. Po zdolání vstupních propastí nás fascinovaly gigantické koridory s bohatou sněhobilou výzdobou. Stejně tak i propast Mnastýr, začínající studnou hlubokou devadesát metrů a zvonovitě přecházející v mohutný dóm. Na jeho dně jsme objevili po prokopání balvanitého závalu další pokračování. Dva veliké dómy se stalagnáty dlouhými až dvacet metrů, vodními jezírky a lesiky stalagmitů.

Hlavní činnost nás však teprve čekala. Vyzbrojeni lopatami, sekáči a těžkými kladivý jsme odcházeli každé ráno do terénu, abychom se pokusili proniknout do nových neznámých podzemních prostor. Byla to mnohdy opravdová chlapská dřina, rozšířit ve skále nepatrný otvor na průlezný vstup. Jako u „Kozí jeskyně“, která byla nazvána podle nalezené kozi lebky u vstupu. Když se nám podařilo rozšířit úzký průlez na povrchu a sestoupit osmimetrovou propastí, zastavil nás meandr, jimž neprošla ani přílba. A přesto vzhazované kameny svědčily o hluboké propasti. A tak nastala úmorná dvoudenní práce. Sekáčem a kladivem centimetr po centimetru jsme meandr rozšiřovali. Nakonec dva nejtíhlejší — Josef a Jana — otvorem, do něhož se ostatní vešly jen nohy, pronikli. Pod nimi se otevřela propast hluboká sedmdesát metrů.

Během pouhopouhých čtrnácti dnů jsme stačili takových podobných objevů prožít přes dvacet. Bylo to hodně, ale vlastně velice málo. Nebylo divu, že naše večery při kytaře se protahovaly dlouho do noci. Vzpomínali jsme na zážitky dneška a se vzrušením se těšili na zítřek.

JOSEF WAGNER
Foto autor

V hlubinách

Krymských hor

Krymský poloostrov, teplé pobřeží Černého moře, pálicí slunce a nekonečné vinice. Ale také hory, jejichž řetěz téměř kolmo vystupuje nad přímořskými letovisky. V nitru Krymských hor je jeden z nejbohatších krasů.

HLEDÁNÍ PITNÉ VODY

Plata Aj Petri, Čatyr-Dag, Demerdži a další ukrývají pohádkové království jeskyní, propastí, podzemních řek a jezer. Tento neznámý a tajemný svět lákal člověka od nepaměti. Jeskyně Krymských hor se stávaly pro

PO CELÉ MORAVĚ

23.24.2

Je sobotardno
a my se opět
našci Mařeně
(Š1203) pokoušíme

domluvit aby s námi vyjela.

Dvě hodiny a marně. Chudák Venca

jenž nás jako vždy čekal v Ostravě už jistě umrznul.

Konečně se nakládatku daří nás roztáhnout a

můžeme za strašného rachotu našeho turbodírového

tlučiče vyrazit směrem na Měrotín. Děžo, Veteš, Papp,

Jana a v Ostravě nakládáme Vencu - ledového muže.

Na Měrotíně čekal již Milda se svým KV - a tak napl-

nujeme program a na večer bereme nový kurz - zlaté

hory. - a přes hory! Chudák mařena - pracovala až se zm-

kouřilo. Ale dojeli jsme. Už nás málem nečekali.

NEDELE - den pracovní. Zatímco z Bohumína vyráží sku-

pina Cici, Ljuba, Ladim a Zdeněk na přízku m

nového dolu Lhotka my vyrážíme teď. Na Karla.

Tobylo? K dolu Mirto Mařena s námi vyjela - ale

pak! Běžky a plné batohy nazáda a po pás ve sně-

hu vystupujeme na hřeben. Vetešník a Gary oako-

čují dříve kdolům Nutě patro a Nová stola. O Amyvíše.

konděně jsme na hřebenu a můžeme nasadit běžky. Byl to

sice v metrovém sněhu problém - ale vyhráli jsme. Dorazili jsme

kdolu, probili metrové závěže, hodili šedesátku lanu a

želi dolů po ledové stěně. Vše probíhalo jako na dráčku.

Marno - staří kozdci umí. Za dvě hodiny jsme venku a

hup na běžky a jedeme zpět. Pohřebem to šlo - ale pak

my blázní do na běžkách pustili kolmo dolů lesem.

To to byl horor! Spadlé stromy pod sněhem, edvěže

malé smrčky - to byly pády! Ještě horší však ovšem bylo

dostat se se sněhu s těžkým batohem na zádech zpět

na běžky. A předtím bylo vidět někoho jak marně

bojuje v lavině sněhu. Zato jíeda po cestě dolů

byla počátkem. Až ke Garymu domu. Tam

za námi za Ladimem dorazili i čezmiví

Veteš a Gary.

Aluž

„DELO“ JUGOSL.

J. R.

Od Švedske do Kube

V tej rubriki smo že večkrat pisali o uspehih jamarjev iz Bohumina na Češkoslovaškem. Josef Wagner nam je sporočil, da so lani tri tedne raziskovali navidezno kraške pojave v granitih na Švedskem. Poleti so nameravali nadaljevati raziskovanja jam na Kavkazu, zaradi prometne nesreče pa so se preusmerili na Krim. Tu so se zadržali mesec dni in odkrili 10 novih brezen, od katerih je najgloblje globoko le 100 m.

Letos načrtujejo odpravi na Kubo in v Italijo, kjer žele ponoviti brezno Spluga della Preta. To naj bi služilo kot vaja za ponovitev ekstremno težke Snežne jame na Kavkazu, globoke 1370 m. Sovjetskim jamarjem so se izjalovili že trije poskusi ponovitev.

F. M.

Zpočetku to ješče šlo...

No a tu končič' sranda...

A. tak šup do tepla...

A DALŠÍ...
JSOU TAM....

23

A kdo? Jana a Pepa. No a samozřejmě klub ORCUS tam nemohl chybět. U MĚNŮ -amí v domě mladice. A to bylo náročné!

...a kouli na nohy ....

že Děžo!?

Tak smíčk!

Přezda!
Vysol vykupaře!

BOHOS

NA JAVOŘÍČKU

20-21.4

Po dvou měsících opět vyřídíme do terénu. Směr Javoříčko. Proč?

Jednak proto, že náš Bohos (bohumínská záchranná služba) - tak jsme nazvali Venca a Dežo, členy speleo-záchranné čety Sm - tu měl evičnou záchrannou akci, také proto že se zde konalo zasedání kvěs a proto, že jsme měli objednanou exkurzi do nových částí Javoříčských jeskyní. A tak Venca, Dežo, Ljuba, Votaša a Peps nasadají do našeho nového vozu Volho combi a vyřídí - a bez poruchy zastavují u Mildy.

Nejdříve nácvik. Tak spustili do 40-metrové propáštěj jednoho ještě zdravého chudáka dobrovolníka - simulujícího zraněného a pak se za ním vrhlo 12 odhodlaných speleo-záchranců s přímým záchranným jeřábem co stříž. Zachránili ho. Potomrtvého - ale zachránili. A pak mohl klidně zasedat KV, zatímco peps udělal všem revize ko-spodářem, která skončila v 02:30 v neděli.

NEDELE. Nejdříve si prohlédneme hrad - chalupu kterou koupili prostějováci jako základnu a ze které si budouji rodinná apartmá, a pak o kopeckým mřížím do nových objevů. Pěkné prostory. Chodby o největším profilu v celých Javoříčských jeskyních. Balazujeme u kiosku před Javoříčskými jeskyněmi a odpoledne štábním vozem vyřídíme do Bohumína.

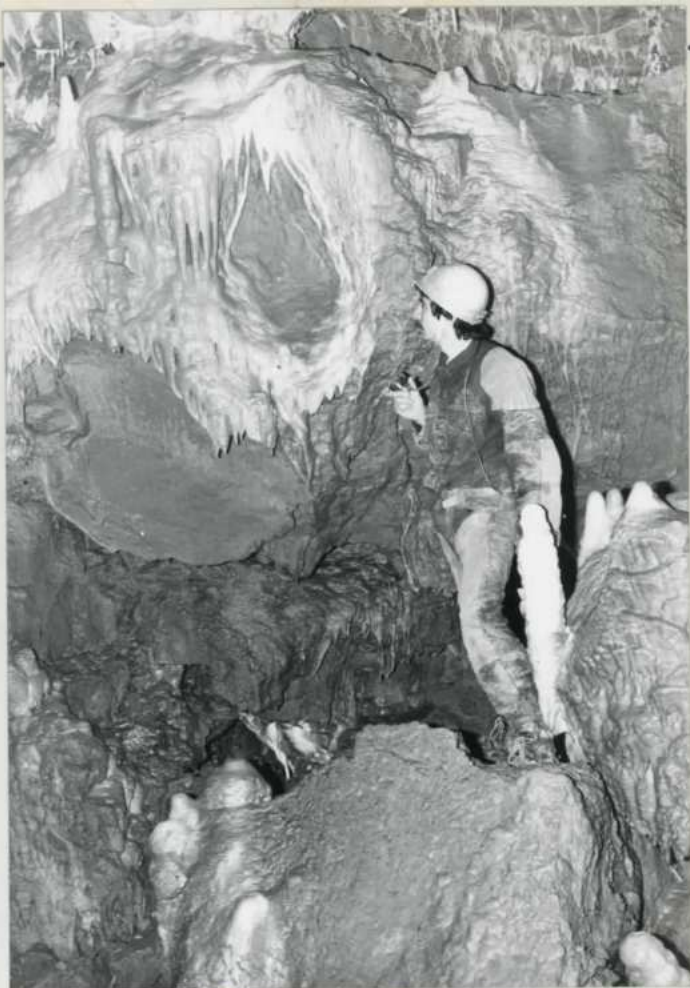
A hq. Ref

PIVO - NEJLEPŠÍ PROSTŘEDEK K MYTÍ BOT I ŽALUDKU...

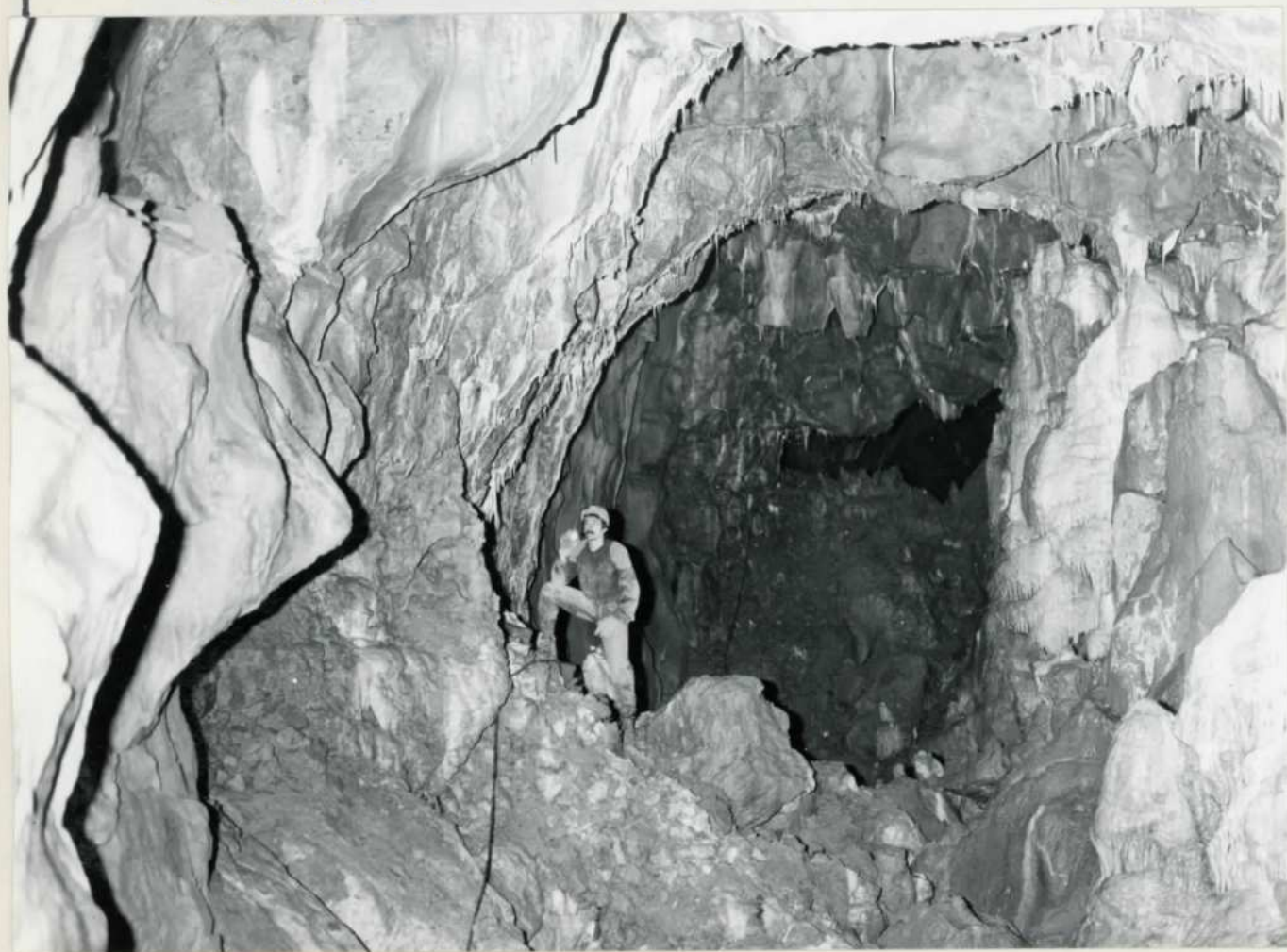

A SIMULANT - MALEM MRTVÝ
JE VENKU

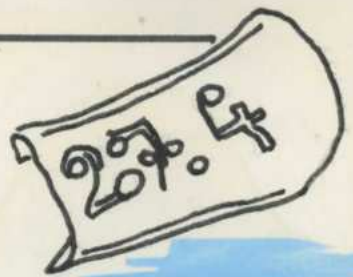

V NOVÝCH OBJEVECH

VI. MISTROVSTVÍ v KULIČKÁCH

Koho v sobotu 27. dubna neodradilo chladné počasí, neodlákal přenos z mistrovství světa v ledním hokeji a přišel na hřiště „Na kuželně“ do Bohumína, stal se svědkem 6. ročníku mistrovství v kuličkách. Tuto recesní akci pořádala již tradičně pro potěšení své i diváků základní organizace SSM speologického klubu ORCUS. A tak i v chladném dubnovém odpolední zažili účastníci, většinou již kuličkám odrostlí, hromadu legrace. Ještě to bylo mistrovství jak má být. Se vztyčením vlajky „Světové kuličkové federace“, se zapálením olympijského ohně, slibem rozhodčích i hráčů a také krutými boji ve skupinách i finále. A kdo vyhrál? Všichni, kdož se dobře pobavili.
Text a foto: JOSEF WAGNER

let) a uske-
ci profi a ama-
li Amatéři.
fotky.
sou!

ABY SUDÍ LÉPE VIDĚL...

PROFESIONÁLOVÉ

AMATÉŘI

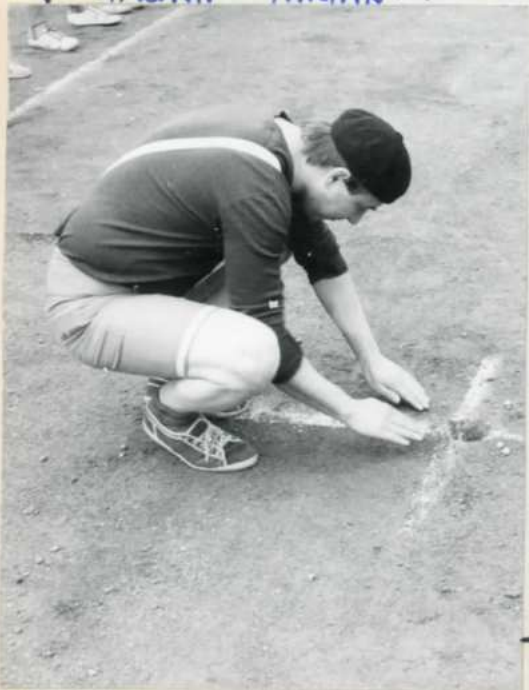

.. A KULIČKOVÉ HLAVY
ZAHAJUJÍ

UPRANIT TARTAN ...

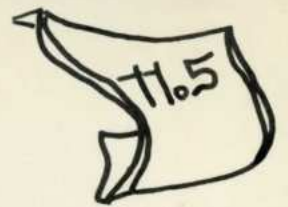

.. A JE TAM

JAK JSME ZBOURALI VĚŽ A ZKOUMALI RAČU

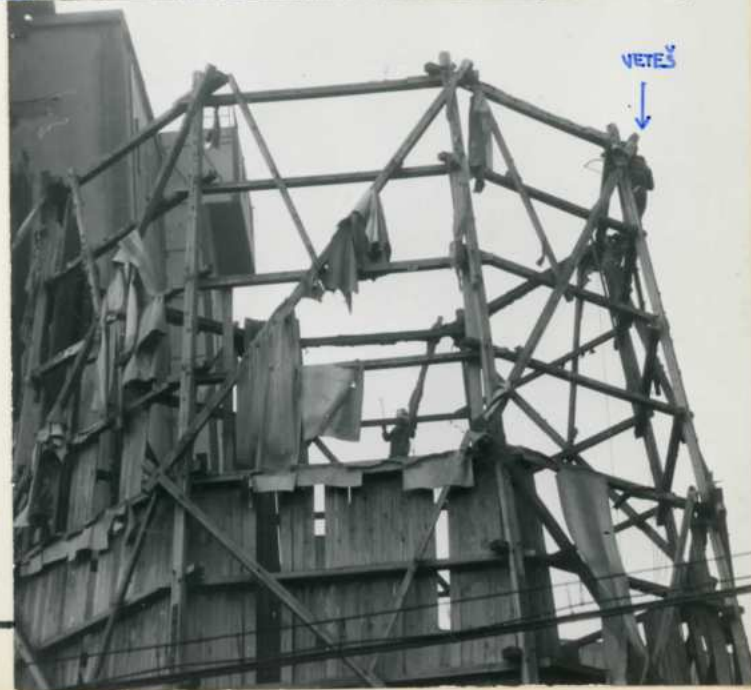

Promí máj
to je prý srtak práce
a tak jsme máj
začali slavit práci.
Kde? Na dole Šverma.
Proč? Protože chtěli
zbourat chladiřanskou
věž. A tak jsme se

toko ujali a věž vybourali
Pravda věnca přitom prohrál flašku rumu neb se vsadil,
že ve vodě pod věží budou ryby. Ale nikoliv. Nebyly tam
ani plachouky od sardinek.

A hned má to máš naše volha vezla na Slovensko
na Raču. Neb jak Pápa zjistil, jsou tam naprozkouma-
né Skalné diery. A tak Děžo, Jarka, Pepík, Pápa, Januš
vyrazili z Dědovky vzhůru na hřeben. Skalné diery
nebylo problém najít. Za to problémy začaly až pak.
Promí'm problémem byl balvan, zavalený ve vstupním
otvoru. Vytáhnout jej - bylo nad naše city - a tak jsme jej
rozbili. A pak nastaly další problémy v úžinách žestyně.
Měli-li problémy Děžo a Pápa - touž je co říci. A tak jsme
objevili a edkém mantovali dvě další žestyně - a to je hlava!

TAK VYPADALA - NEŽ JSME SE NA NI VRHLI - A MY NANI!

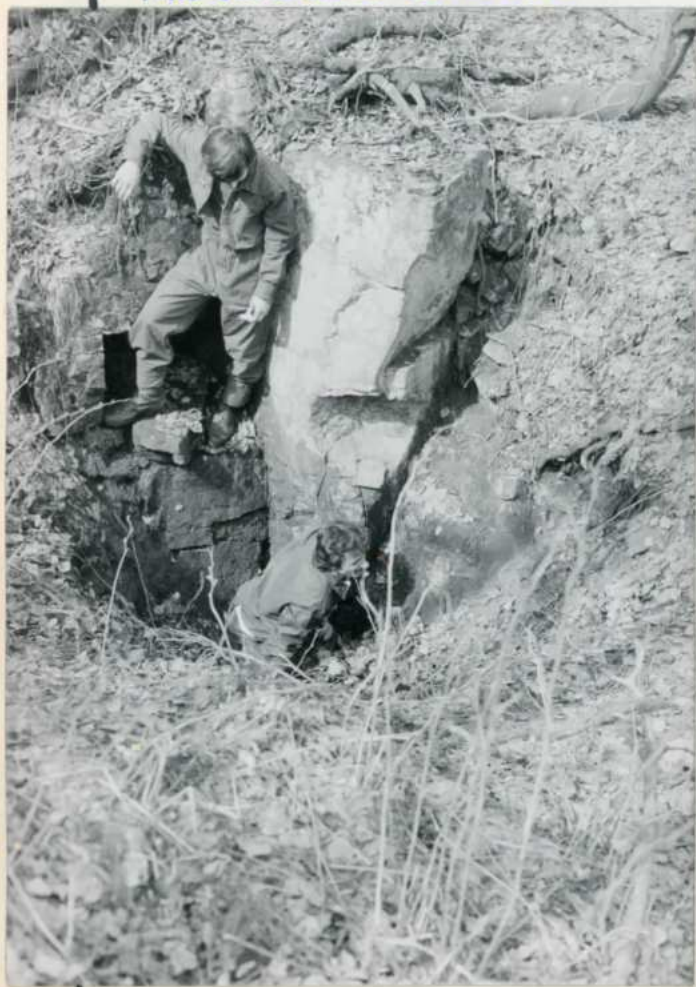

A vzhůru na Raču...

TAK JSME LEZLI DOHORA...

.. A TAK JSME VYPADALI KDYZ JSME

V
Y
L
E
Z
L
I
...

SAMI NA NUŠIÁ DĚ

18-19
5.

Celý týden bylo krásně
a přišla sobota a....
začalo pršet.

Ale my s naší kolonou
vozů Š1203 a volka
jedeme na Pustevny
na Brontosaura.

Dědo, Jarka, Papa, Venca
s synem a ve škodě rodina Pokorných
i se svými psy.

Na Pustevnách byla taková mlha, že jsme nemohli najít
sami sebe - natož "koňskou stihací perku", která jak
jsme později zjistili zbaběle prchla před počasím.
A tak po příchodu Vatašmika - tentokrát s hildáčem -
a s kroužkem našeho dorostu, rozbižeme tábor a
vyřídíme spytli doterénu. Dědo a Venca vedou skupiny
na kněžym a čertův mlýn a Papa s Edou si berou
učentky a mimi na Radkoš za protestu Jarky a Va-
tašmika, že oni také chtějí směřovat na hospodu. Jak
se později zjistilo - učentky opravdu bavila více hospo-
da než odpadky. Mlha stále houstla a padal drobný
dážď. Pam' proddávající listky na pokorkonšti asi zasáhla
chvilka rozdávat dobro a zapůjčila nám k užití svou
buněk - což pak silně litovala, neboť nám v neděli
vyčítala desítky škod které jsme tam údajně způsobili
a ihned si vyřídila jejich nápravu a dvě oškolddy navíc.
Jelikož náš den úspěšně skončil a současně s námi zde pro-
bíhala akce Valašská motýk - zabrali jsme kibus a začala
trampská zábava i tancem. No to byl rachot. Jem Vatašmik
požádal o dvě tanečnice - již mu tedy vlek dvě řádné "bomby".
Jedna, asi 90-kilová - kapila Vatašmika a jála se s ním smýkat
po parketu až prosil boha by jej pustila. Nožuchali jsme
do půlnoci a venku stále lilo.

NEDELE: dnem pracovním. Bereme své kuře a jedeme
opět nato. Na co - na odpadky. Byla jich pěkná halda. *Pokoj*

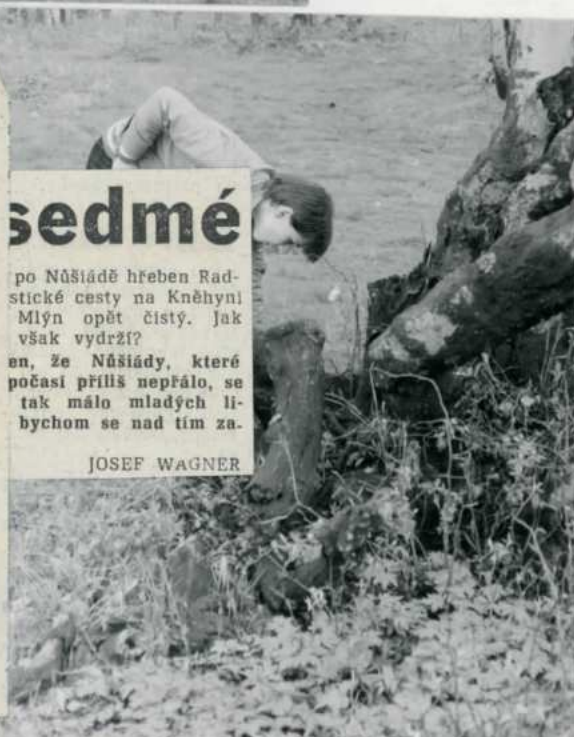

... A ZA 3 SEKUNDY
VENCA URVAL LANO...

Je až neuvěřitelné, že tuhle spoušť tady zanechali lidé. Dnes jsou odpadky uklizeny, ale jak dlouho to tak vydrží?
JOSEF WAGNER

sedmé

po Nůšiádě hřeben Radstické cesty na Kněhyni Mlýn opět čistý. Jak však vydrží?
on, že Nůšiády, které počasi příliš nepřálo, se tak málo mladých li- bychom se nad tím za-

JOSEF WAGNER

A PYTLE SE
PLNÍLY

V MORAVSKÉM KRASU z BESKYDÁCH

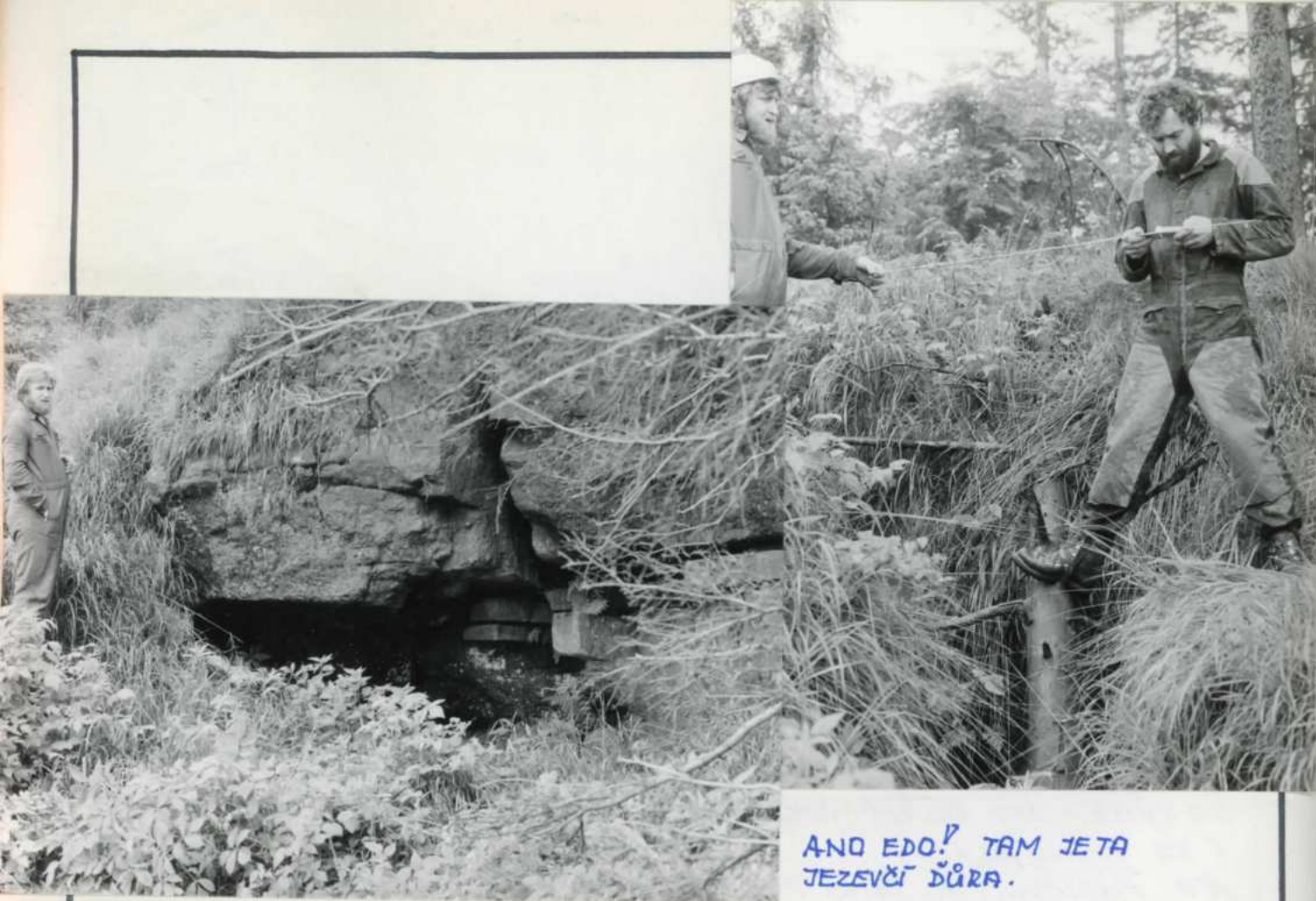
Začal opět jeden z našich týdnů. Zatímco většina působila v krasu na výcviku mladých v sobotu 8.6 vyrazíme do terénu jak otáčet nového gazu tak najít jezercí díru na vožtově. Papa, Vanca se synem, Šjuba a Eda sedají do gazu a míří na Jablunkov. Podle popisu Januše se snažíme najít ono místo na vožtově ale první pokus končí marně.

Sjíždíme opět do vesnice a plátno se v první chalupě. "Ja, Borsucze dziury sum tam na vierku. To mu - "sice zechat až tu budyntum a tam pod mimi sum" pravila babka místní znalkyňě - a tak jsme to opravdu našli. Hned díru mapujeme - avšak jsme to stačili Vanca kus zavalil. Na povrchu prší a tak končíme exploraci a gaza utáče co umíš. Uměl - proželi jsme celý stožák i necestami, kdy Vanca mlaďm boural domy i ploty - a gaz vydržel.

A co v Moravském krasu?

Vše to vede Vetešník a sekundoval mu Déžo. Akoho přidali - mladá z kroužku, Zdenka, Ivanu a pak se přidal i Cici's Danou.

ANO EDO! TAM JETA
JEZEVCÍ DŮRA.

HODIT TAM TU YARKU
ČI YESTĚ POČKAT AŽ UVAŘÍ OBĚD?

AODTUD VETEŠ ŘIDIL POKYNNEM
RUKU CELOU VÝPRAVU

TÝDEN V KRASU POLSKÝCH TATEP

20.7. - 27.7.

Do garu kterého
našlo dokrmit

benzínem usede

Dějo, aby zavezl

do Zakopaného Garyho,

Ždenka, Ivanu a Januša. Tam na zd-

kladně klubu Bielsko-Biala čakali

už naši přátelé a expedice mohla začít.

- 21.7 První den a první akce. Nastupujeme do márn už známé
jaskyně „Černo“. Šli jsme v několika družstvech a celou
jaskyni vystrojili naši kolegové z Bielska - a tak nebylo
problému. Přesto jsme zdíry vylezli dvě hodiny popůlnoci.
- 22.7. Ráno čistíme materiál a v poledne vystupujeme košaliskou
dolinou do turistické jaskyně Mrožne. Zmí výše na Ivaněcké
saddlo a zpět Krakowským kaňonem na základnu
- 23.7. Dnesák patří turist. výstupu na 2004 m vysokou Kondrato-
vou kupu a zmí na 2122 m vysokou Krasanicu. Ovšem ne
všichni. Za nás jen Macček a Januš. Zbytek jel na-
koupit do Zakopaného zdsoby.
- 24.7. Sestup do jaskyně Strádmí Kasprova. Vlastně mezdím
ve výstup trojkovou stěnou, hladaím vstupu - a pak
končně mířeme do jaskyně. Jaskyně - to jsou vlastně
tři jaskyně. Zvládlí jsme i připojené části Horní a Dolní
Kasprova. A zvládlí jsme to tak, že večer mohl být tábo-
rák.
- 25.7 Je dnem volným a koufně jedeme do Zakopaného
utratit sloté (což byl problém) a vykoupit se do termálního
basénu.
- 26.7 Program: Jaskyně Pod Wantom. ve výšce 1900 m.
Rozdělení do 3 skupin vystupujeme převyšem 1000
metrů ke vstupu. Zvládnuto za 4 hodiny. A pak kyp do
díry. Postupně vystrojujeme studnu - 30m, -15m, -50m, 20m
až do hloubky -150m. Vše normální - akerť Ždenkovi (gar-
rymu) odšel gilis a musel díru vedět.

A to bylo všo. Zítřka balíme a jedeme domů.

EXPEDICE

MONTE CANIN '85

EXPEDICE DO: KRASU ITALIE

V OBSAZENÍ:

ZA ORCUS: WAGNER JOSEF
SUTTA Václav
DEMJEN MIROSLAV
SÝKORA PAVEL
TĚMA PETR
KUČERA JOSEF
SRDMOVA LJUBA
ZA JAVOŘÍČKO: VANĚK MIROSLAV
KOUDELKA Jiří
CETKOVSKÝ JOSEF

JAK :

UPRAVENÝM VOZEM AVIE 30
VOLHOV - COMBI

PO TRASE :

4700 km

PROČ :

VÝZKUM HŘEBENU MONTE CANIN - Části LOPPA a Poviz
SESTUP DO SYSTÉMU SPLUGA DELLA PRETA (-998 m)

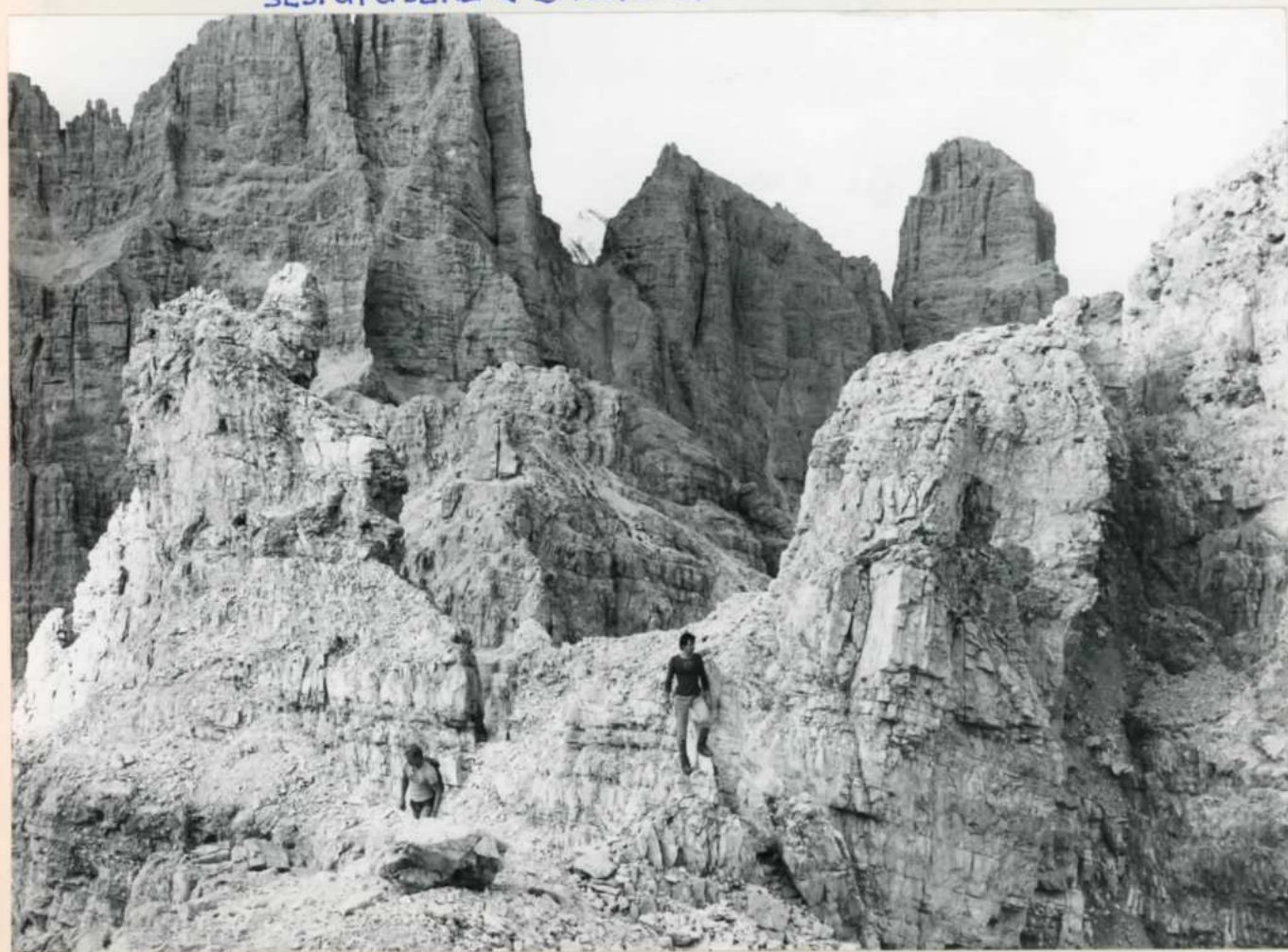

- 2.8 U plném obsazení usedáme do expedičních vozů a vyřídíme na jih. Tady nejdříve do Prostějova - doplnit to, na co ještě „prostějováci“ zapoměli. A pak se již opravdu vydáváme k rakouským hranicím. Nejspokojenější sjezdou jsou ovšem Vetaš a Pepík na korbě Avie - neb zde mohou kouřit do sytosti a nekontrolovatelně ohlastat pivo.
- 3.8 Po půlnoci překračujeme hranice a hodinu nato zastavujeme k spánku. To už Vetaši a Pepík stačili vystrizlivět. Ráno nás budí houbaři i majitel pozemku, před nímž stojíme a tak jedeme dál na Widen. Rádost z cestováním nám pokazila série poruch avie. Vlastně jedna se opakující. Odněkud se lil olej. Na čtvrtý pokus sbor našich mechaniků zradu alespoň zčásti odstraňují a můžeme jet na Selzberg. V loferu klidíme majitele společnosti Kleszczyńskiho a za pomoci policie se nám to daří. Ale to zatím Avie pomalu se posouvá horstkou cestou do průsmyku pod Grosglocknerem. Na „jedničku“ to za 3 hodiny vyždělá. A my s volnou popůlnocí lehce těž. A tak jsme za 240 šilinků (taxa za příjezd horstkou cestou) viděli.....! A sjedeme dolů za velikého smradu pólterch se oblozemi. Za hodinu parkujeme, doprovodíme lížákem a kroupami.
- 4.8 Budi' nás slunce a sntdane asi 15 km za Liencem. A za chvíli jsme v Itálii. Jen co mineme hranici, zastavují nás hlavně samopalů žandarmerie „kontrola, co vozíte“ pravi jezich chéf a už se nám vřhají do beden. Nastěh tam munitci ani zbraně nemajdow - a tak nás pouštějí dál. Před námi se otevírá nádherné panorama Dolomiti. Pouštíme qui napřed a fotíme co sedá. A v Cortině jí jen stěška nalézáme. Po prohlídce města opět míříme do hor - na centrální Dolomity do průsmyku Falzarago. Nad ním se tyčí Lagazuoi Grande (2835m) Trispiice na něž míříme. Všichni (kromě Šguby) vystupujeme na hřebec n do výše 2600 metrů - a na špice se s ob- výstupem cestou 3-4 vydávají Déžo, Venca, Paps a Cici. Ve 20⁰⁰ jsme opět u aut a můžeme pokračovat směrem na Terst. Máme dlouho hledáme nocležiště - až konečně zastavujeme u jakéhosi kláštera. Za pět minut jsou tu policajti a po bujné diskusi, kdy nás chtěli vyhnat nás odvrzejí na jiné místo. Taky dobré
- 5.8 Smladaně, doliti' nafty do Avie se dvou obrtek mdrží pod palčevkem a můžeme do Terstu. Popolední jsme tam - a hned se setkáváme s Brunem, jakem i jezich ženami. No to bylo vítání.

SESTUPUJEME Z LAGAZUOI

A Bruno nás hned zve do svého nového obchodu na horolezecký a speleologický materiál. No to byl ráj! A co si koupíš - hned si také můžeš na cvičné stěně přímo v prodejně vyzkoušet. A též jsme toho využili. Na večeri jdeme k Jakobu na duer. Tady vlastně to byla hostina. Do noci.

6.8 Ráno opět vše balíme a jedeme směr Verona do vasmičky Fosé kde jak pravil Bruno omás již věd. Tíže jako z konve o před Veronou nás zastavuje policie. Vůbec se jim nelíbily naše papíry od Avie - pojištění. A tak nastalo dlouhé prověřování až někde na centrále - no a nakonec nás pustili. Po bloudění konečně nacházíme výjezd na Monti Lasini a zastavujeme ve vasmi- ci Fosé. Nikdo tu o nás nevěděl. A tak Ljuba sbalila první- ho lepšího speleologa - v hospodě - a s ním navštívíme předsed- du místní speleoorganizace Marcela. Ukávy awhisky za lížáků vanku probíráme nad mapou celou jeskyňu Splugu della Prete. (bohužel, jak jsme později zjistili byly to informace značně zkraslané.)

V noci odjíždíme v doprovodu nových přátel vysoko nahře- ben, kde u vchodu do Splugy.. je bivak našich kolegů. Bivak to byl kamenný dům o jasně cihle a hliněné podlaze. Tohla vni- doumiti nepřelo.

7.8 Chystáme se na Splugu della Prete (-998m) za asistence pozorovatelů speleologů z Fosé a spouští turistů. Dostupný zvonovité šachty hluboké 130m padají dvě „stodýřičky“ lana a ve 16° průměr družstvo vedené Petasmitam (+ Papik + Schaf) sjezdí mohutnou studnou. To je sjezd! 130metrů ve vzdu- chu! Italové tu jinak užívají vrátka, který budouží pro své expedice. Dnes tu ale nebyl - a my jej také nacházeli. Úkol družstva - navěsit lana do hloubky - 300metrů, najít cestu ke studni - 88metrů a vystoupit na povrch. Měli nato 12 hodin.

Zatímco se připravuje druhé, družstvo upodzemí probíká vše normálně. Nadně „-130“ za krátkým meandrem následuje stok-10m a za ním studna „-108m“. Tady vteš montuje 4 přepínky - ne moc šťastně a pak začne ne moc složitě pro m mandr a za ním šachta „-88m“. Úkol 1. družstva končí a můžou vst.

BRUNOVO KRÁLOVSTVÍ

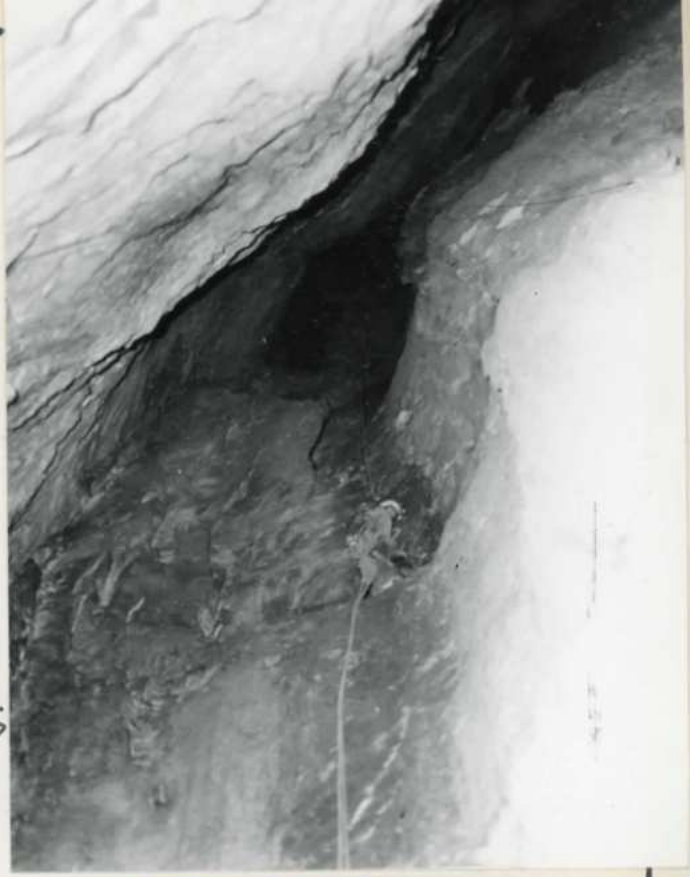
STĚNA NA STĚNĚ? TO SE MUSÍ ZKUSIT.

BIVAK U SPLUGY DELA PRETY

88 Jsou 04⁰⁰ hodiny ráno, když první skupina je na povrchu a může zahájit akci II. družstvo. Paps, Vásek, Mirek Vaněk a Děžo mají mnoho úkolů. Nafotit sestup, nalézt a vyznačit trasu sestupu, vystrojít žeskyrní tam kde chyblí lana. Za 8 hodin je dostihne III. družstvo - které samostatně nebo s ostatními sestoupí nadno. Vše jde v pohodě. Jen vaskori se v propasti - 130m zamotá vají lana a tak má co dělat. Fotíme a sestupujeme hlouběji. Ve studni "-108m" trochu nadáváme Jatešníkovi za krátké smyčky v přepítkách. Jen žsmato dořekli - uslyšeli jsme krátký svistot vzduchem a pak dlouhé nadávám'. Papovo.

SJEZD "-108 m"

Na druhé přepítce, když sedl do patzla nepochopitelně v rozporu se všemi ukazateli pevnosti zámeč karabiny typu Bordity (pevnost 2800 na 600kp.) se převrtil a vytrhnul a Papa letěl. Naštěstí do gipsu na jistič mlaně? Jeť pouze na jednom laně by zramanalo.... A Děžo nad ním měl hned co dělat, aby mu pomohl zpět k přepítce.

Pod propastí "-108m" začínají první dlouhé, nelmi úzké a na orientaci složité meandry. Sjezdíme bez problému "-88m" a začínají krátké meandry. V blátě, vodě - na dně i v horních částech.

Prolezáme každou odbočku a bychom našli správný směr a hned jej značíme pro III. družstvo. Marně hledáme některé orientační znaky, které nám popisoval Marcello. Foto přístroje raději již zanecháváme na dně další studny.

Co tady každého od počátku systému upoutá je obrovský "bordel" V jaskyni lze najít vše. Co tu zanechaly bivaky, včetně navěšených lan a karabin. Lam - starých - tuze nepočítáme množství a všude.

Meandry se střídají s propastmi, protledny vodopady. S hloubkou a orientačními problémy narůstá čas. Idl, "Paradiso" (Raj) nás požívá odpor. Tady hníží haldy odpadků po expedicích. Jsme v hloubce okolo 100 metrů. Za námi jsou nejtěžší meandry a propasti. Před námi už jen sušičiči se suché koridory a 3šachty max 50 metrů. A je však již 2³⁰ hod a III. družstvo mtkde. Má již 6 hodin zpoždění. Nevíme co se stalo.

VYLOŽIT VŠECHEN MATERIÁL...
DNO - 108m

A VETEŠ JAKO PRVNÍ MIZÍ V "130m"
.. PRŮLEZ DO SALY CASATA

Zásoby jídla (100kg masa, kand. ovoce, 1 krajíc a salám) jsou ukonče
Mirovi dochází síly, dál nemůže. Vědováto. Vašek ještě sjezdí
poslední vertikálu, uvaruje petzla na špatné lano, vedoucí
přímě do odopadu. A ještě bezpřepíněk setřeme uzly.
Pak na hodinu zmizí v propasti - 66m a nadává odeběrně.

Instalujeme další lano a Papa sjezdí s ním. Potrátké
domluvě končíme sestup kousek od dna - posledních
200metrů. Ale Mirka nemůžeme nechat samotného. Mohl
by zcela vychladnout a to by znamenalo...
Začínáme rychlý výstup propastmi a meandry. Díky sma-
tenálem natahováme - u nás širně na zádech. Horní nás zprá-
v obava co je se třetí družstvem. Ve 400 metrech nacházíme
vzkaz od Ciccho, kterým nadává Papovi, že mu dal
slabého partnera. Josef Ctkovský kotláže zde zcela vyčerpan
usnul a Pavel s ním vnusel nahoru. My opět co nejrychle-
ji pokračujeme vzhůru. Začíná nás hladit čas.

9.8

Mirak etřící síly. Sachtou - 108m. Nystupuje Papa, Vanca a
Džo za hodinu (všichni tři) Mirkovi samému to trvalo 90min.
Jsme pod studnou - 130m a na její dně natědme
bivakovat Josefa. Neměl již energii vystoupit na povrch.
Rychle vystupuje Paps a instaluje další lano - aby
šmohl být dva lezci současně. Odobré kondiči
všech tří svědčí i čas výstupu - 130m. Vše okolo 25 min.
Je 17⁰⁰ hod. když jako poslední ze Splugy vystupuje
pomaleu Josef. Ve 21⁰⁰ hodin pomoci Vohya kladek
vytahujeme 2 - 130m materiál. Akce končí. Mnozí
ustnávají u otvoru do Splugy.

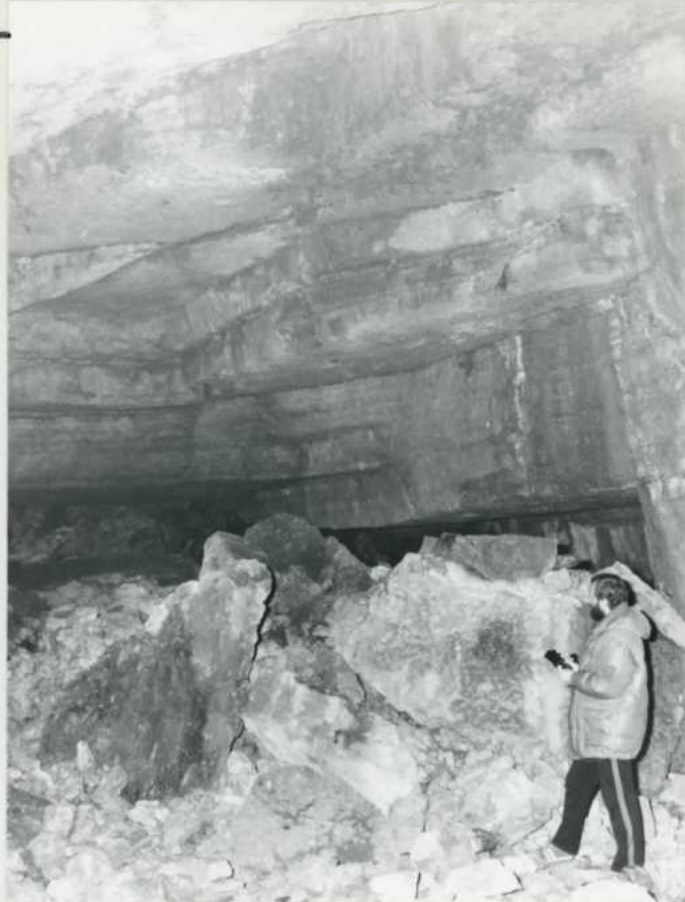
10.8

Vášek, Papa, Mira a Schef však pokračují. Ydou
fotit do nedaleké zářimavé jeskyre Cabatiro.
Je skvělé ráno a my opět vše balíme do aut.
Loučeme se s hrabanem M. Kesim a sjezdíme do Fose'.

Tu na nás již čekají kamarádi Marcello a Giovanni.
V jejich doprovodu na cestě zpět jdeme shlédnout
další krásné zářimavosti oblasti. Skalní most Ponte
di Vaja s několika
gasty němi v jeho ma-
sivní zřetelnými jako
prehistorické lokality.
A opět je tu bouřní.
U vina nás naši
přátelé evou na Splu-
gu della Prata
přítší rok znovu.
Na společný pokus pro-
niknout do nových
hloubek.

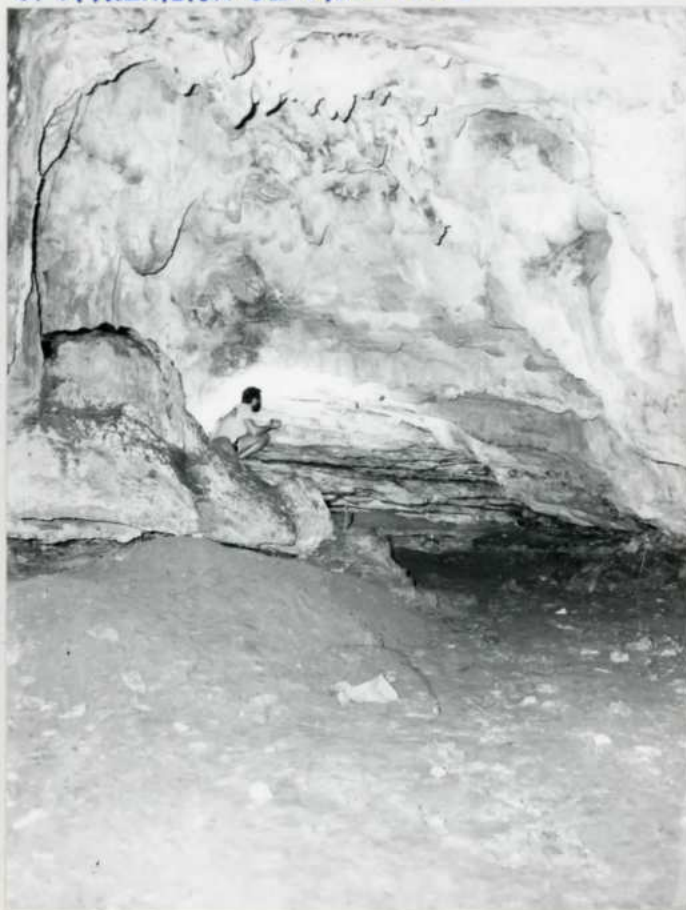
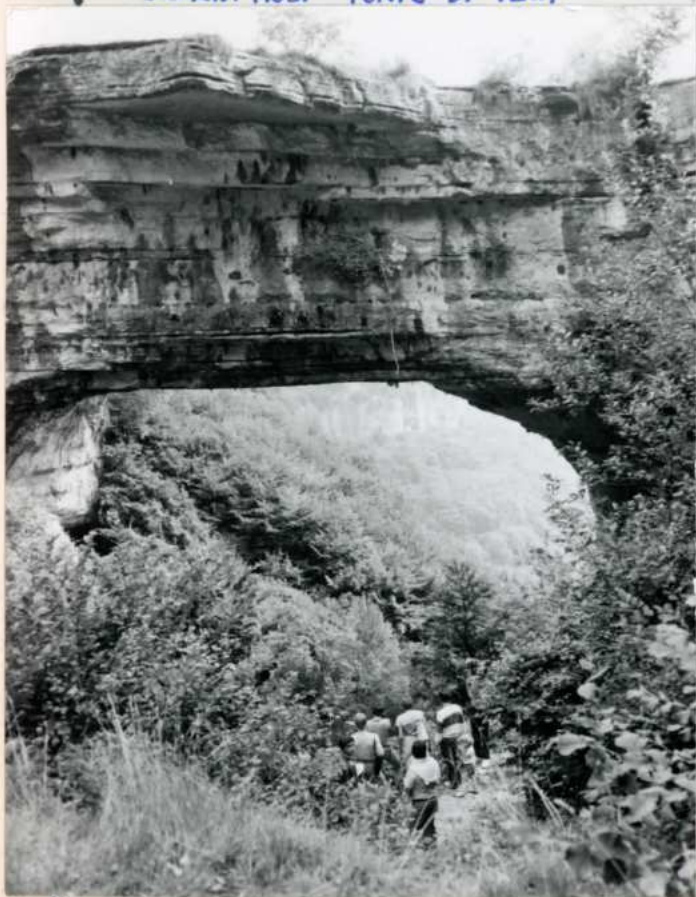

OBROVSKÉ SÁLY JESKYŇĚ CABATINO

SKALNÍ MOST PONTE DI VEIA

.. A PREHISTOR. JESKYŇĚ V NĚM

A jādama do Bologně.
Tady zjišťujeme, že jsme
očakávaní až zítra - tak
dan volna se rozhodujeme
strávit v San Marinu.
Cestou jsme sa chtěli
trochu opláchnout od
bahna v moři - ale marno.
Nážit zemskulinku
v pobřežních katolických
nemí možno. I campy
jsou narovnaný podkraj.

O noci, uličkami šišící
světlo a koruzujícími rakovantý působila naša avie jako tank, když
si tály probíjela cesty. Pak jsme sa ještě probili opily'm davem miričim
kamsi na maximistotěku a opůlnoci parkujeme před San Marinem. Papa
ještě doplnil naša ad'soby z dolembek zahrada a nuž zamuckhnout.
11.8 San Marino - stát makopci - a stát to serova' stovky občůdkei srůžny -
vni cektami - a hlavně alkoholem - tentu je kočně kvny. A taky
ho samozřejmě hned degustuje. Zvláště Veteštkovi sa tento
stát velmi zamauval - to než zjistil, že jedno "čepované" ho
přijde na 50 Kčs.

Dopoledne opět jedeme do Bologně a setka'va' mese s našim
dalším hostitdám - prof. Fortim rad. speologie Boloňské univer-
sity. Navzdrtve nás zavedl na své pracoviště na universitě
kde nás nabobil haldami knih a pak do jezich spa-
leo klulku, který byl ne středověké věži. Notam byl linec.
A hned jsme měli práci.

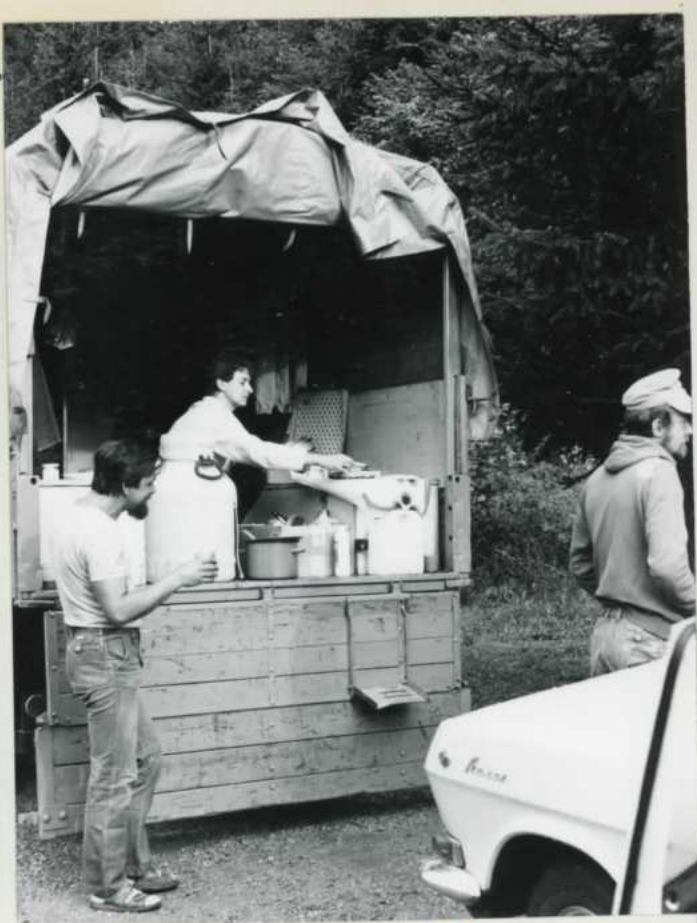
12.8. V doprovodu vitédmiho prof. Fortiho jedeme ráno nad Bo-
logniu, do sádrovcového krasu. První exkurse patří jezským
Spipola - ležící na dně velkého závrtu, který byl zajímavý tím,
že na dně kvatla severská flora a na jeho okraji tropická.
Spipola je zajímavá a velká jezyně (největší dóm 30x120x40 m)
v sádrovcích. Po jezím zdolní mířime do propasti Novela
(-86m) také v sádrovcích. Umíže laboratoř Fortiho, kde stu-
duje vznik kalcitových nátoků v sádrovcích! Od m'opět cestou
necestou se vracíme do Bologně. Navčeor máme i chvíli
času si prohlídnout staré centrum a opět jedeme
na sever směr Terst. Abychom to neměli jednoduché,
začala Avie stávkovat a ohlásila peruchu spojky. Brist m'
oprava našich mechariků a pokračujeme dále, před
Terst, kde spíme u jedné z banžn. stanic.

13.8 Jedeme do Terst. Navzdrtve ale stavíme u jedné z řiek,
kterou po dlouhém hledání schledvdáme jako
nejčistší. Vše sa to děje přímo pod vojenskými kasár-
nami sa dohledu a sledováním všech kolem jdoucích.

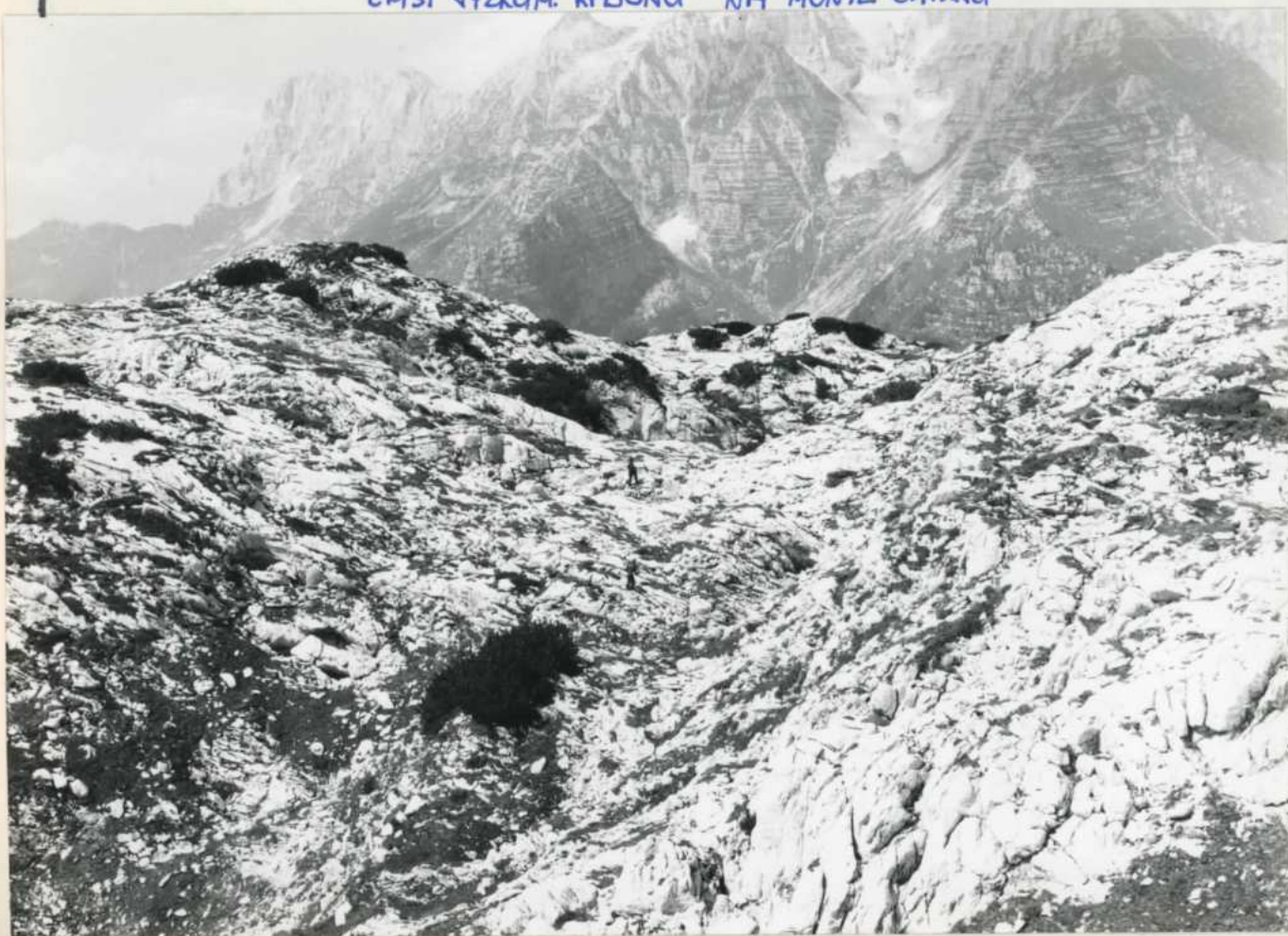

CHVILI BRANBOR, CHVILI PRSTY!
VŠAK TO JE DO GULAŠE

"NĀSTUP NA OBĚD!"
OZŮVA SE ZOKĚNKA KANTYNY.

ČÁST VÝZKUM. RAJONU NA MONTE CANINU

Myjeme i sami sebe a podsluncem, které pálí na 45°C, jsme brzy pěkně spálení. A tak jedeme do Terstu. Tam nás očekává již celé vedení klubu i s Brunem.

14.8 Je odpočinkový den a každý jež tráví po svém. Cici a Pepík upalují k moři, Věteš dokina na sprostárny, Venca u televize, Ljuba neznámo kde. Ale všichni navštívili obchody, aby se nově „odžinovali“.

Večer opět balíme všechny věci a chystáme se na Monte Camie.

15.8 Ráno naše volka a Brunův fiat mikrobús míří z Terstu na Sella Nevea. Avii raději nacházíme v Terstu - stěží by vyjela prudkým stoupáním a serpentínami pod lanovkou. Pod lanovkou jsou spousty aut - ale Bruno běží zas svým kolegou „lanovkářem“ a za pár minut nahoře lanovka na dvakrát vyvzdě na hřeben. I hromadu našeho materiálu. Tábor stavíme na plošince pod horstou chatou, obědváme a vyrážíme hned do terénu, směrem na vrcholy Loppa a Poviz. Což je asi 1hod. chůze vých. od tábora. Nejhlubší propast tohoto rajonu je Gorna Pipote (-150m) a tak jsou šance najít i další. A tak jsme hledali. První novou díru našel Pepa. Končila však v -10m. Slunce nemilosrdně pražilo a přesto okolo nás jsou všude velika sněhová pole. A jak jsme poráději zjistili - sněha led nepali i většinu propasti mohutnými zátkami. A jak říkali naši další partneři - tak studené léto nepamatují. A předpokládají, že ledové ucpávky uzavřou jistě na M. Caminu min. na 10 let. Horko na povrchu nás ovšem nutí ze sebe svléknout co se dá. A tak na plátek brzy vypadá jak na nudispláži. Bohužel však kam oko pokládlo - stejný, monotónní pohled. Sam chlap.

První den nacházíme hned další 3 nadějně propasti (-35; -35; -15m) Bohužel - jejich pokračování zastaveno ledovými zátkami

16.8. Od rána jsme opět na hřebenu mezi vrcholy Loppa - Poviz. Nacházíme, měříme a značíme další díry. Vědy nás ale zastaví ledový špunt. V díře - 55 sjezdí dence ledovou studnou (stěny zcela zakryty ledem) přímo do jezírka. Též na ledě. Nových jaskyní máme na kontě téměř 20. A tak se večer nespokojem vracíme do tábora, abud do doly v horní Ljubina večere. A tak jdeme raději na pivo - sice dražé - ale čepované.

ZAKLADNÍ TÁBOR POD HOSPODOU?
TO JE ONO! RADOVAL SE VETEŠ
NETUŠICE CENU PIVA . . . .

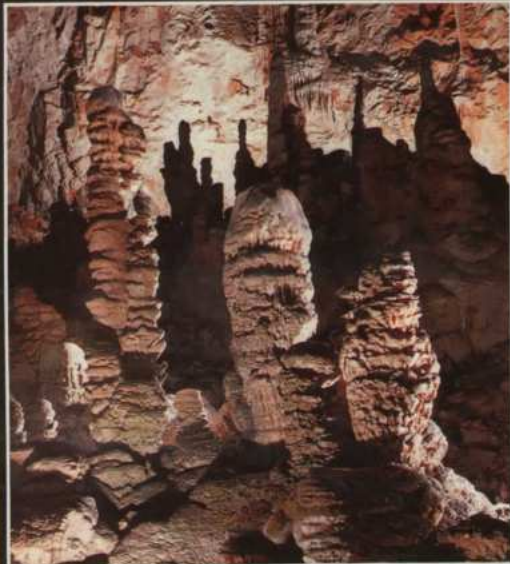
SESTUPY DO DESÍTEK DĚR ...
JŠE KONČT LEDEM

A CO JES ČEKA!?

Carso Triestino

GROTTA GIGANTE

IL PICCOLO GIORNALE DI TRIESTE

Gemellaggio speleologico

Undici speleologi cecoslovacchi, reduci da due settimane di esplorazioni nelle grotte del Canin e del Carso, sono stati ricevuti in provincia dall'assessore allo sport

Cavicchioli. I giovani, che sono stati ospiti del gruppo «San Giusto», fanno parte del Club speleologico cecoslovacco e provengono dalle città di Prostejov e Bohumin

(guidati rispettivamente dai presidenti Miroslav Vanek e Joseph Wagner). Cavicchioli ha auspicato che simili scambi possano estendersi anche ad altri settori dello sport.

SOCIETA' ALPINA DELLE GIULIE
SEZIONE DI TRIESTE DEL
CLUB ALPINO ITALIANO

Esente da IVA D.P.R. 633
d.d. 26.10.1972 art. 10/22

N° 14009

BIGLIETTO D'INGRESSO
RIDOTTO

Ente pubblico di cui alla Legge n. 70
del 20 marzo 1975

NA ZDRAVI! A DITE RYCHLE
NEŽ VÁMTO VETEŠ ROZLIJE

Expedice Monte Canin

Na pozvání italských speleologů odcestuje z Bohumína počátkem srpna desetičlenná speleologická expedice organizovaná základní organizací České speleologické společnosti 7-01 ORCUS.

Cílem výpravy jsou známá vlnokohorská krásná centra Itálie. Hlavním úkolem výpravy, kterou kromě bohumínských speleologů tvoří i zástupci ZO ČSS Javoříčko z Prostějova, je komplexní průzkum a dokumentace málo prozkoumaných rýžonů Lopa a Poviz na hřebenu Monte Canin v Julských Alpách, včetně dokumentace objevených propastí a jeskyní. Na tomto hřebenu již bohumíňští speleologové pracovali v roce 1981, kdy zrealizovali nejhlubší systém hře-

beny, propast M. Gortani, hloubkou 941 metrů.

V dalším průběhu budou členové expedice studovat pseudokraskové jevy v oblasti Estonz. Hlavním spelealpinistickým cílem expedice je sestup do jedné z nejnáročnějších propastí Itálie, propasti Spluga della Preta, hluboké 998 metrů.

Kromě těchto speleologických cílů uskuteční členové výpravy řadu besed a přednášek o úspěších české speleologie a hlavně o významných výsledcích bohumínských speleologů při výzkumu krásy na Kavkazu a Krymském poloostrově, o které je ve speleologickém světě stále veliký zájem.

Josef Wagner

v Brunově obchodě s paleontariálem hrada - neb Bruno měl narozeniny. Začalo to českým „hobla“ a pokračoval. Škabela s matorony. Všam chutnalo žedl chleba s máslem a matorony da na mich namí nějaká ta molekula

Opět vše balíme, slzy v očích a je- Avii se nějak domů nechce. Neustále tak vnoci je nutná oprava. Macha-

mici rozhodli vyměnit těsnění podklavou motoru.

22.8. Na odpočívadku v Alpách se Dážo a Šéf vrhají na motor. Rozhodit to nebylo problémem. Zachvěli ležela před d'vii hromada náhradních dílů sledovaná udivenými pohledy okolo procházejících rakušanů a Němců. Složit - to bylo horší. Nežádám jim spadlo osi do vdelec - a nastala další rozborka. To bylo již předně army museli odjet do Salzburgu, kde nás čekal nespaleoobchod jeho majitel Krysztof. Danca, Szaba, Mirek a Pepa odjíždějí volhou.

Avia přijíždí do Salzburgu v noci a bez cíle. Tam přijedou a víc jít a opustit výpravu. Marně ko do půlnoci hledáme. Za bouře jedeme do Mníchova a nedaleko centra parkujeme

22.8. Dnemle na trdíme v Mníchově a večer čekáme na ndmesth kolegy z Bielsko Bialej. Marně. Nastěš' sa a le obje- ci. Lehčí opamza za vlak, ale živý.

ujijeme cestu domů. Alcamí ta nabyla jednodu- alší porucha motoru d'víc - a jedeme na 3rdlce "museným" čarčým. A aby to nebylo ještě usachno a vtešmík v Praze nabourat do škodovky - a bokvolhy kdo nepoznal. A deželizsme všichni a anačas.

Směr Monte Canin

Člověk je touha být první v místech, kam ještě lidská noha nevkročila, poznat dosud neprobádaná vidět očima netopýrů. Všechno dokončili poslední přípravy své automobily naložili cepíny kombinérami, přiballli svítilny, prtilby, stany, spacáky a patnáct metrů lan, celkem tři tuny spelealpinistické výstroje a výstroje. Tak se na 26denní expedici do Itálie vydala 10členná skupina speleologů mládežnického klubu ORCUS z Bohumína a Javoříčko z Prostějova. Odvážní podnikají se chtějí především spustit na dno propasti Spluga della Preta, hluboké 995 metrů. Při náročném sestupu se budou dít věnovat průzkumu a mapování lokalit hřebenu Monte Canin v Julských Alp a dalších v okolí Estonz. (ae)

REPUBBLICA

di SAN MARINO

ALE SLAVIT JEHO NAROZENINY
TO BY ŠLO...

ŠKEBLE? JO' SPREM!
TO BY ŠLO!

ZA TO MOTOR
AVIE ODMITAJ
JIT.

ORCUS a zahraniční hosté

Od počátku měsíce září se Bohumín stal městem, do kterého směřovalo několik speleologických výprav z různých koutů Evropy.

Na pozvání členů ZO ČSS Orcus, kteří tak oplácejí přijetí svých expedic zahraničním partnerským organizacím, přicestovala 5. září do Bohumína pětičlenná výprava španělských speleologů. V polovině měsíce je vystřídal jeden z předních světových odborníků na pseudokras, švédský speleolog Rabe Sjöberg.

Zahraníční speleologové se

seznámili s výsledky práce členů ZO ČSS Orcus v beskydských jeskyních a s dalšími krasovými rajóny ČSR a kulturními památkami našeho kraje. Mezi hosty a našimi speleology proběhla celá řada besed a přednášek, výměna zkušeností a výsledků výzkumů v krasu.

Výsledkem návštěvy je prodloužení spolupráce na další léta, kdy se speleologové z Bohumína zúčastní jak 9. světového speleologického kongresu ve Španělsku, tak dalších výzkumů a dokumentace nekrasových jeskyní Švédska a Norska. V současné době se Orcus připravuje na pracovní návštěvu speleologů z partnerské organizace Speleoklubu z Bialsko-Biale, s nimiž již řadu let provádí společné výzkumy pseudokrasových jeskyní Moravských a Slezských Beskyd.

A tak činnost zájmové svazkové organizace Orcus nejen rozvíjí odborný růst členů výměnou zkušeností se zahraničními partnery, ale touto zahraniční spoluprací propaguje krásy naší přírody a kulturních památek a přispívá k přátelství mezi mladými lidmi všech zemí.

JOSEF WAGNER

Cesta za poznáním...

Počátkem měsíce srpna odcestovala z Bohumína desetičlenná výprava svazků speleologického klubu ORCUS SOU ŽD Bohumín, jejímž cílem byl vysokohorský kras severní a střední Itálie — hřebec Monti Lessini a Monte Canin, které jsou známy ve speleologickém světě náročnými a hlubokými propastovými systémy.

První zastávkou dvou expedičních vozidel — upravené Avie 30 a Volhy-combi — byl masiv Dolomitů. Nad sedlem Falzarego se vypínají štíty a stěny věží Lagazuoni Grande, dosahující výše 2835 metrů. Výstup na nejvyšší z vrcholků se stal prvním cílem výpravy. Volným lezením v horolezeckém terénu dosahují dvě „dvojky“ výpravy tento vrchol za 6 hodin. Dalším cílem expedice je hřebec Lessini, který leží přímo nad městem Veronou. Tady na hřebenu leží vstup do mezi speleology pověstné propasti Spuga della Preta, jejíž dno leží v hloubce — 998 m.

Sedmého srpna začíná útok na tuto propast. Vstupní mohutnou šachtou s hloubkou 132 metry sestupuje první tříčlenné družstvo, aby vystrojilo systém do hloubky 300 metrů lany a karabinami. Po čtrnácti hodinách „jednička“ vystupuje na povrch a útok začíná druhé družstvo, jež má za úkol provést v podzemí fotodokumentaci. Akce v hlubokých vertikálních protkaných vodopády, dlouhých úzkých meandrech a blátem a vodou plných plazivkách trvá 40 hodin, když konečně první ze speleologů se objevuje opět v jícnu vstupní studny. A po něm další unavení, promočení a zablácení členové skupiny. Pohled do slunce po dlouhém vyčerpávajícím výstupu v podzemí je pro všechny tím největším dopingem v závěrečných desítkách metrů po laně.

Z Monte Lessini výprava míří do Bologně. Zde na nejstarší univerzitě světa je expedice očekávána profesorem Fortim, známým krasologem. V jeho doprovodu po další dva dny studují speleologové některé krasové a nekrasové procesy v sádrovcových jeskyních Spipola a Novela. Pro bohumínské speleology je studium těchto nekrasových forem velmi zajímavé, neboť již 14 let se zabývají pseudokrasovými jevy v našich Beskydách.

Po rozloučení v Bologni výprava opět směřuje na sever do Terstu, kde je očekávána zástupci klubu San Giusto, který již potřetí pozval členy ORCUSU ke společné výpravě. Letošním cílem byl hřebec Monte Canin v Julských Alpách, kde v jeho severní části měla výprava provést komplexní výzkum. Je 14. srpna, když výprava zahajuje průzkum části hřebenu mezi vrcholky Loppa a Povie. Speleologové od prvního dne narážejí na velikou, jak se později ukázalo, nepřekonatelnou překážku. Celý hřebec v letošním extrémně studeném létě byl pokryt velikými plochami sněhu a firnu. Firnem a sněhem byly ucpány všechny podzemní prostory. Výprava objevuje v prvních dnech více než 30 nových jeskyní a propastí. Všechny však v hloubce od 30 do 60 metrů končí mocnými ledovými zátkami. Voda z tajících sněhových a firnových jazyků stéká do podzemí, kde ihned mrzne a to vše je zde zakryto ledem. Výprava pečlivě dokumentuje a zanáší do map objevené lokality. Snad po řadě let. Italové to odhadují na více než 10 let, až led a firn v propastech ustoupí, naši pokračovatelé proniknou do dalších hlubších partií.

Z Monte Caninu expedice míří opět do Terstu. Poslední dny patří návštěvě známé turistické jeskyně Grotta Gigante, jež je proslulá svým obrovským dómem, ve kterém je umístěn největší selzomograf světa. A před odjezdem se dostává česká výprava čti být přijati zástupci terstské provincie. Stříbrná plaketa, slona uznání za spolupráci při výzkumu krasu v této části Itálie i následné články v italském tisku byly dobrou tečkou za působením expedice a zároveň velmi dobrou propagací české speleologie a zájmové činnosti mladých lidí v Československu.

Josef Wagner

Základní tábor expedice na hřebenu Monte Canin

Prázdniny v jeskyních

BOHUMÍN (vs). Speleologická skupina Orcus z Bohumína je známa již několik let svou úspěšnou činností a zajímavými objevy nových jeskynních systémů. Skupina má v současné době 22 členů. Vznikla v roce 1971. Svou hlavní pozornost zaměřuje především na komplexní dokumentaci jeskyní v Moravskoslezských Beskydech, zejména v okolí Radhoště a Pustevn, které mají pískovcový charakter a pro speleology jsou velice zajímavé. Uznání si získali členové Orcusu rovněž za dokumentaci starých rudných šachet v blízkosti Zlatých Hor a Jeseníku na Šumpersku. Tradičně o prázdninách vyjíždějí na průzkum jeskyní v zahraničí. Úspěšné jsou z minulých let jejich výzkumy na Krymu a Kavkaze, kde objevili ve spolupráci se sovětskými speleology nové jeskyně a propasti. V těchto dnech se chystají členové Orcusu na speleologickou expedici do Itálie. Uskuteční zde výzkum pohoří Monte Canin, krasových jeskyní v okolí Boloně i jedné z nejhlubších propastí v Itálii, která dosahuje hloubky 1000 metrů.

PRÁCE 17. 7. 1985

Speleologi cecoslovacchi ricevuti alla Provincia

L'assessore provinciale allo sport Cavicchioli ha ricevuto nella sede di palazzo Galatti due gruppi speleologici cecoslovacchi della Česká Speleologická Společnost provenienti dalle località di Prostejov e Bohumin: alla prima fa capo la società Javoricko guidata dal presidente Miroslav Vanek, mentre il gruppo di Bohumin era guidato al presidente Josef Wagner.

Si tratta di undici giovani, che hanno potuto realizzare oltre due settimane di soggiorno negli abissi del Canin e dell'altipiano carsico, grazie all'interessamento del gruppo speleologico San Giusto di cui tutti sono ospiti. Nel consegnare ai due gruppi sportivi le targhe ricordo, l'assessore Cavicchioli ha auspicato che il Carso triestino, ricchezza naturale unica al mondo, possa essere

sempre più sfruttato a fini scientifici e turistici e ha lodato l'iniziativa del gruppo San Giusto.

CANOA — L'associazione XXX Ottobre informa di aver organizzato un corso di canoa fluviale per principianti, con lezioni teoriche e pratiche. Il corso s'inizierà giovedì prossimo e si concluderà il 10 settembre. Iscrizioni nella sede di via Silvio Pellico 1.

Gli ospiti cecoslovacchi assieme all'assessore Cavicchioli.

(Foto Mauro)

da "MESSAGGERO VENETO" 21.08.85

A MÁME TU SPANĚLY

5-15.9

Přijeli jak blesk z čistého nebe. D'úterý dopis - a ve čtvrtek tu byli. Naši kamarádi z klubu RIBEREÑO z ARANDY DE DUERO m' nichž jsme byli v roce 1993. Jen škoda, že nemohl přijít vedoucí klubu Esteban.

Yapótek večer a čumina na video u Papy, když zastaví ve Vrbici Talbot a zněj vybiha' papír Otac s nějakými cizinci. „Berta si ty španěly, hledají vds pocel'm Bohumirě“. A tak si je kárame. Na klubovně je z nich 5 - a nikdo neumí ani anglicky ani německy natož ještě česky. A tak jsme je ubytovali a nedala li raději odpočítat.

7.9. Je sobota a Denca s' družkou m'írně šloky do Beskyd na kněžny. Jen co vyjeli na Pusterny začaly pádat občas kroupy - občas smk. Pro španěly i letním atěnu nic příjemného. A tak šup snímí do Cyrilky. I o m' se vyřídili.

8.9. Dnes máme jiný výjezd Směr Beskydy též - ale jinam. Španěly už máme i pojmenovaný a tak se v nich začneme orientovat. Vedoucí Antonio - je Tonda, Michael - m'ša, Charmína - Herrmína atd. Sehnali jsme španělský slovník a pamí Dvořáctovou - a tak můžeme i konversovát. První zastávka je ve Zbrašovských jeskyních, pak ve Stan-zeně na oběd a rychle ještě stihnout muzeum Tatry v Koprivnici. Večer chvilu u Dvořáctů - a do noci u díků a filmů na klubovně.

9.9. Den na formality. Registrujeme naše hosty na OO-VB v Karvině a doprovozíme přimáknutě v odchodech. Jak jinak - má že se vrhají masklo a desky.

A va Zbrašovských
Idemčích...

.. ještě že pam' va Skanzen
nu umě
la Fran-
couzsky.

.. v hospodě
to šlo i bez
tlumočnicka...

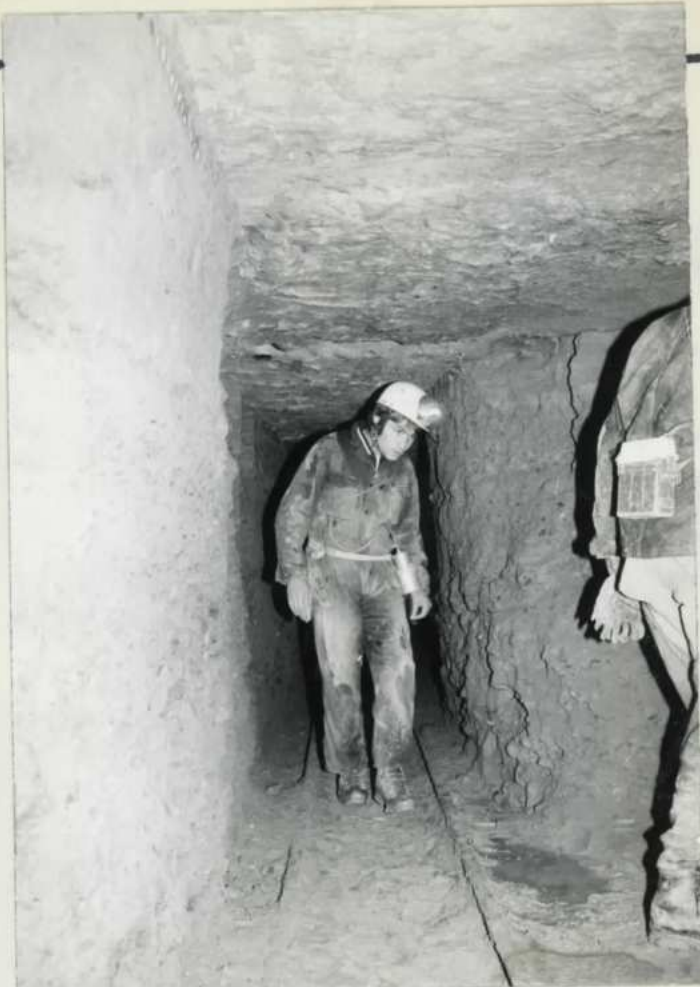

- 10.9. Naši přátelé se loučí s Bohumínem, v doprovodu Šjuby míří na Jarovíčko. Tady je už očekává H. Vaněk a spol. doplněni slivoci je zcela zmožají
- 11.9. Příprava do Moravského krasu do Holštejina. Ovšem nejednive kup do Puntkovič jaskyní a Macocku. Váček přijíždí Papa
 o Váčekem a jede se do Holštejinky a Jaskyně v Búči.
 A po domluvě s nármci, kteří zrovna tde chývozí Moutkou Boudu, jsme mohli konečně ulehnout
- 12.9. Ekurze v Moravském krasu pokračuje. Dopoledne navštívíme kůlnu (ndrav opauadu odpovídá dnešnímu stavu) a pomí Sloupsko-šošůvské jaskyně. Hnad nato míříme do Katerinské - zde ihned Vanka si namlouvá průvodkyni netušice, že tu jednu zrovna nedavno zabil.
 A pak na oběd. Naši přátelé už notně otrčeli v češtině (znajíce perfektně dvě slova: děkuji a nerozumím) dhtěti dnes platit a tak reptali jak sato řakne. Za tím co je Váček mystifikuje a uči, že je to „Vrchni - prchni“ - Papa jim říká, že né, že správně se to řakne „Vrchni - prchni“
 Vybrali si našťesti to prchni - a vrchni přibědě nepřehnel, naopak vyinkasoval pětkou sumu.
 Dan nakončí - a tak jdeme a dopoledne do Nové Rasovny. Vady bylo mnoho a tak se daleko nedostávdme. Vradíme se na zdkladnu a čítáme všechny věci.
 Naši přátelé zítra cestují do Prahy.
- 13.9. Dopoledne se křece loučíme o kamarády a doprovázíme je na oděmci do Prahy. Tamsi je převážou zndm'ad Dvorčetei? kextursipo našem kl. městě.

Tak ahoj u Vds., v Arande!

Holštejnska pro Španěly? Nemožné! Neskutečné...

A nyní dle scénáře vyfot'....

OBJEVY NA GIROVÉ

1985

22.9 a 3.11

22.9 První obhlídka hrábků
Girové mapověděla, že zde
několik endemických nevalkých
jaskyní namířeno být vša. Ale to
chce kopat. A tak do gara sedí-
jí Cici, Zolánka, Ivana, Paps, Jura
a jedeme na Girovou.
Trocha bloudění po hrábků a jsme
na dně starého lomu. Na jeho
okraji jsou některé otvory do podzemí.
Na větší z nich vedeme kormory dlouhé
asi 10m - na její konci podzákli-
něným balvanem je vidět nějakou ma-
lou prostor. A tak začneme balvan
rozvádět. To má být dlouho. konečně
se Papovi podařilo kus adloupnout.
Ale skamenem nehne. My se - ale je-
dušťa Jura s tím pokusil - a objev
je tu. Záměr jsou veliké prostory
dlouhé okolo 50m.

Ale to není vša. Paps objevil malou
puklinu zaházenou konzervami. Vykládáme
dva pytle konzerv - a takto vyčištěná plazivka vedla
dále do dutiny pod níž padají kamenné prozrazují
nějakou chodbu. Kopáme dál až to uvidíme Paps zvěstuje
malý otvor na průhledný (pro něj) a další objev asi 10m
prostor je tu!

3.11 Jedeme na Girovou opět. Cici, Dědo, Januš, Paps a bažanti
a kroužku. Dnes zmapovat to co jsme objevili
Nejdříve Ciciho objevy - to sto celkem lehce, neb
všude bylo možno lehce prolézt. Horší to bylo
u Papově objevu jaskyní "Girová 5" Průlazem do
spodních částí, hraničícím s rozměry lidského
těla nakonec se prosoukali Paps, Dědo i Januš
- ale pak cesta ven - to byl porod. No porodili
jsme. Délka nových choděb - asi 50metrů?

Ahoj Paps

Skalné stěny na Giróvd...

Připrava...

.. a kombajn CH 23 (chlap a dvě ženské)
zahajuje rozfáračku ..

BOHUMÍN -

- CÍL SPELEOLOGŮ EVROPY -

ŠVÉCKO

- za svou Evropu
k nám vzdrí
přijal Rabba Sjö-
berg - aby nám
oprátil naši
loňskou
návštěvu.

A tak jsme
ho našli
a povozili
po Beskydách
Moravské maso
a Broumovsku, kde

se konalo II. sympozium o pseudomasu a tak
tam Rabbo přispěvky byly hodnotný m spestrantur
akce. Náš pseudomas ho asi našel, když
proklánil, že sam ještě přijede.

ITALIE - za to přijel náš přítel z Terstu na
počátku ledna - to jako Bruno Liviana zvaného
Lupo - byl dramatictější! Než svůj přijel
už neoklásil - m kdo jejtaka nečekal.
A tak marně o půlnoci sháněl taxi v Bohumíně
a marně běhal mezi starým bytem Papy a
klubovnou. Nakonec spal pod dveřmi k zuby.
A tomu vše vynahradila. (Potom).

Ala i Bano byl spokojen. A když už někdy
nestačil ptt - co bylo nakévdno. To
když si ho vzal do práce Uetaš.

Naši přednášející: Rabba a Papp.

U domácího krbu Jamicků

Skalní misky... toť zvládnutost

V PSEUDOKRASU

21. - 24. 11

MLR

Zjistili jsme, že náš pseudokras má svého dvojníka v Maďarsku - a tak jsme se tam museli vypravit.

21. 11. Do vošky sedají Děžo, Cica, Jara, Gary a Pepa a jedeme na jih. S našich rasnořezných krajín sa sluncam.

První zastávka a nocek patří Koldrouu - kde má cíci chalupu a kde jsme mohli spojit klauu. Po cestě nám vyprávělo a tak jsme navštívili nejlepší místa lokál. Už edátky jsme slyšeli drorový hluk a kravde a tak jsme si byli jisti, že levmiti musí být nabit. Nebylo. Ten kravol vyuzovali jedimí dra kosté - maďar s maďarkou. Nolojt teupna hospoda - tak musí být v okolí zemetřesem!

22. 11. Odpoledne - pokračké komiča Budapešti - se dostadíme k našemu příteli Ferencovi a můžeme upřesnit naše plány.

23. 11. Jaloj večera budíme sa do nejakého počasí, ale vyrážime směrem na Mátru asi 100 km ad Budapešti. Od Ference máme sice stručný popis místa, kde zastyne pod horou Agašvár keč - ale jak se brzy ukazuje to nestaci. A tak v jedné chatové osadě hledáme nějakého člověka jenž by nám poradil. Po půl hodině marného hledání narážime na ryziho maďara mluvčího a slyšičko pouze čistou maďarštinou a ten nás k jeskyni přestem po mapě posilá přes Bratislavu a Alpy. Ozradvime to a hledáme dále, až narážime na německy mluvčího a pak i slovensky mluvčího maďara. A tak jsme diru našli. A byla jako Cyrilka

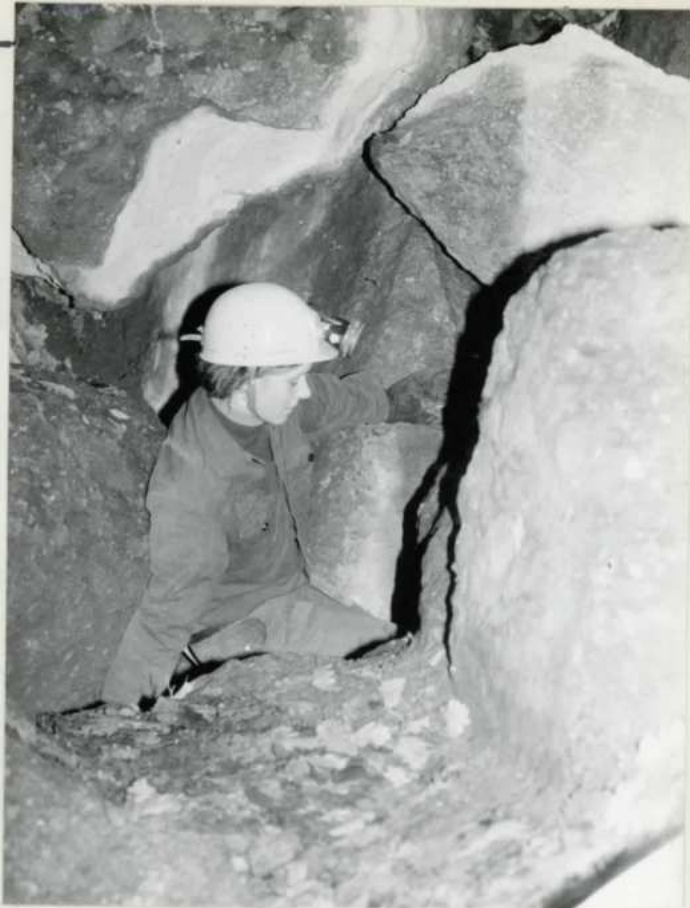
24. 1. Opět lize - a nebyť toho že nám v Tatabámi došel benzín - nieby sa nedělo. ▽

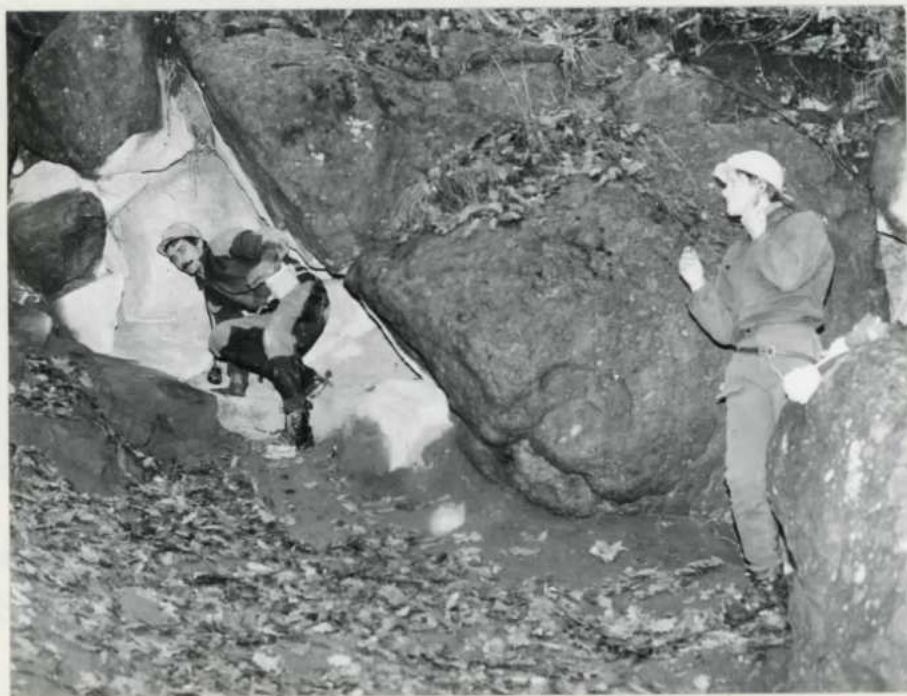

... a za babičku....

Jako do Cyrilky...

JEŠTĚ K MONTE CANINU:

Z PŘIJETÍ NA PROVINCIÍ TRIESTE

U BRUNA
V OBCHODĚ...

VSTUP
DO SPLUGA
DELLA PRETA